

l'URC

una revista castellera

www.castellersdebarcelona.cat

**número 41
febrer 2019**

**La irrupció de la
soca a l'antiga**

Comença l'any del 50è Aniversari

Editorial

Aquest que teniu a les mans és un URC molt especial. Amb aquest exemplar comencem els actes de l'any del 50è Aniversari de la Colla.

Poc s'imaginaven en Manel Pallarès, Nicolau "Nico" Barquet, Josep Sala, Àngel Moreno, Josep Mª Torres, José Ricardo Moreno, Jaume Hill que aquell pilar al Vendrell, esdevindria en l'inici de una Colla que ha portat les seves construccions arreu del món. Però més enllà de la creació dels Castellers de Barcelona, els "set magnífics" van aconseguir exportar els castells lluny de la zona tradicional cobrint tot el territori i arribar a les Illes i la Catalunya Nord i fins i tot a diverses ciutats d'Europa, la Xina i el continent americà.

Aquella llavor plantada un 8 de juny del 1969 ha donat els seus fruits i nosaltres com continuadors de la tasca iniciada al Vendrell tenim l'obligació de seguir fent créixer la nostra història castellera. Continuar la tasca integradora, de cohesió social i de cultura popular. És la nostra obligació vers aquells que ja no son amb nosaltres, pels que hi som i pels que vindran. Mantenir vius els valors castellers i el nom de la nostra colla han de ser sempre el nostre referent. Entre tots, hem de fer d'aquest 2019 un gran any. Pit contra espalla, espalla amb espalla, tots junts aixequem els grans castells del 50è i fem que el món casteller s'enmiralli en nosaltres.

Consell de Redacció:

Pepe Dobao, Assumpta Durà, Eli Hernández, Toni Mañané, Mery Mañané, Xavier Martí, Frederic Planas, Jaume Plana, Robert Saugar, Albert Tarragó i Àxel Vilaseca

Col·laboradors:

Màrius Arias, Rafa Caballero, Josep Freixes "Panda", Xavi Gascón, Ramon Gil, Paco Igual, Maria Assumpta Durà, Lucia Guzmán, Irene Mañané, Toni Mañané, Ainhoa Marimón, Albert Mateo, Marina Meléndez, Oriol Meléndez, Ana Paula Monzón, Eduard París, Jaume Plana, Frederic Planas, Gerson Prieto, Sergi Purcet, Laura Ramí, Eduard "Teddy" de la Rosa, Aroa Rué, Aina Saugar, Robert Saugar, David Tarrats, Mireia Terré, Judith Vegas i Àxel Vilaseca

Fotografia i grafismes:

Gabri Guzmán, Carla Henríquez, Natàlia Mocholí, Arnau Muñoz, Engràcia Negre, Eduard París, Salvador Pons, Eva Sarasa i Dan Smith

Correcció:

Maria Assumpta Durà, Mery Mañané, Eduard París i Consorci per la Normalització Lingüística

Maquetació:

Frederic Planas

Edita:

Castellers de Barcelona

Impressió:

Empòriumgràfic

URC:

urc@castellersdebarcelona.cat

Castellers de Barcelona

C/ Bilbao, 212-214 - 08018 Barcelona
Tel./fax/cont. 93 498 27 28 - Mòbil 609 32 77 56
colla@castellersdebarcelona.cat

El Consell de Redacció no es fa responsable de les opinions reflexades en els articles dels seus col·laboradors.

Fotografia principal de la portada:

Descarregant el 2 de 8 amb folre del Concurs de Castells de Tarragona el 7 d'octubre de 2018.

L'URC

una revista castellera

SUMARI - EDITORIAL 1

SALA DE JUNTES 2

Ramon Gil

COMISSION SANITÀRIA: BALANÇ 2018 3

Jaume Plana

COORDINADORA DE CCC 4

Rafael Caballero

LA IRRUPCIÓ DE LA SOCA A L'ANTIGA 5

Àxel Vilaseca

COM VIUEN ELS CASTELLS... LES AGULLES 6

Maria Assumpta Durà i Guimerà

CURS DE SUPORT VITAL BÀSIC 10

Xavi Gascón

EL RACÓ DEL CAP DE CANALLA 11

Irene Mañané

ACTUACIONS CASTELLERES 2018 (2a part) 12

TAULA DE CASTELLS 2018 25

ENTREVISTA A JORDI AGUT 26

Toni Mañané

LA CANALLA PINTA 30

Mireia Terré

EL MEU SOMNI CASTELLER 31

Aina Saugar

JA NO SOC CANALLA 32

Marina Meléndez, Aroa Rué, Ainhoa Marimón,

Ana Paula Monzón i Judith Vegas

LA CANALLA DIU 34

Lucía Guzmán

RECORDANT L'1 D'OCTUBRE 35

Toni Mañané

CONCILIACIÓ FAMILIAR 36

Robert Saugar

HAN FET 25 ANYS 38

Mireia Feliu, Lluís Bachs i Joan Ramon Torrecassana

PASSATEMPS 40

Robert Saugar

VINE AL MERCAT (DEL CLOT), REINA 42

Xavier Martí

CAMINADES CASTELLERES 44

Frederic Planas

Sala de Juntes

Ramon Gil, president

Mirem endavant

Ha finalitzat el meu primer any com a president dels Castellers de Barcelona i en un principi he pensat que potser valdría la pena explicar-vos com ho he viscut, com ha estat això d'estar al capdavant mirant de representar-vos a tots, què ha passat aquesta temporada a parer meu. Tanmateix, no ho faré, no m'hi estendré.

Res de batalletes i anècdotes més o menys simpàtiques ;). Tots ho sabem: ha estat un any difícil per a la Colla i, malgrat tot, ens n'hem sortit.

Per tant, mirem endavant. I què hi tenim al davant? Què tenim a tocar? El nostre 50è Aniversari.

L'any 1969 es van fundar els Castellers de Barcelona. En efecte, va ser un 8 de juny del 1969 quan la colla vermella carregava i descarregava un pilar de 4 en la inauguració del peu del monument als castells del Vendrell. Aquells primers 7 castellers que es van desplaçar a Coma-ruga van plantar la llavor d'una entitat que ha crescut i evolucionat i que s'ha situat com a associació referent en el món de la cultura de Barcelona i de Catalunya.

Aquestes paraules, o algunes de similars, ben segur que les heu escoltades o llegides en algun moment. De vegades, fins i tot, us poden haver sonat a cantarella tronada, a mantra que repetim sempre que algú ens visita, ens pregunta, se'ns apropa o ens qüestiona. Però juntament amb aquestes: la colla en actiu més antiga fora de la "zona tradicional" dels castells (Valls-Vilafranca-El Vendrell-Tarragona), i això és el que ens ha d'orientar i projectar cap al futur. Un futur que ja és

aquí i que ens diu: disculpeu-me, ho torno a repetir, 50è Aniversari.

Quan aquestes quatre ratlles es publicaran ja estarem en el 2019 i aquest any es compliran 50 anys del nostre naixement. 50 anys dels Castellers de Barcelona i, per tant, 50 anys de castells a la ciutat de Barcelona.

Essent la quarta colla més antiga de les que existeixen actualment, durant l'any del 50è aniversari, ens hem de sentir interpellats per fer una temporada de somni

Des d'aquells inicis fins avui, els Castellers de Barcelona hem contribuït a fer difusió d'una tradició catalana bicentenària que, pels seus valors de cooperació, solidaritat o treball en equip, ha obtingut el reconeixement de la UNESCO com a Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat.

Essent la quarta colla més antiga de les que existeixen actualment, i havent arribat a un gran nivell tècnic –fent castells de 9 pisos o un potent gamma extra–, ens hem de sentir tots, tots, tots, interpellats per fer una temporada de somni. Una temporada de la qual sempre més puguem estar orgullosos. Una temporada per celebrar-la cada dia amb la nostra ciutat i amb el conjunt del món casteller.

Farem castells, grans castells. Segur. I, a més, ens ho passarem d'allò més bé amb tots els actes commemoratius que la Colla, amb l'impuls de la Comissió del 50è, ha preparat.

Aquest 2019, si com a president puc demanar-vos almenys una cosa, vull demanar-vos que enguany més que mai tinguem en tot moment present el nostre «nascuts per fer pinya». Que hi siguem tots, que ho donem tot.

El 3 de 8 amb què finalitzem l'actuació de colles locals de la Mercè

Comissió sanitària: balanç 2018

Jaume Plana

Des de fa uns quants anys, i seguint les directrius de la CCCC, la Comissió Sanitària de la Colla (CSCB) ha vingut realitzant una tasca continuada de prevenció i seguiment de les lesions castelleres. Actualment formen part d'aquesta CSCB deu persones. Aquest article que presentem a l'URC és un resum de la memòria elaborada per l'esmentada CSCB que recull totes les dades obtingudes la temporada 2018.

Les principals activitats desenvolupades han estat:

- 1) Coordinació de l'assistència sanitària a les actuacions amb la Creu Roja.
- 2) Coordinació de la assistència sanitària a les actuacions amb les Comissions Sanitàries que participen en l'actuació.
- 3) Programació del nombre d'ambulàncies per a cada actuació.
- 4) Participació com a membres actius en el Grup de Foment Casteller. J. M. Casanellas n'és el president i J. Plana n'és el tresorer.

Construccions fetes en la temporada 2018 dels Castellers de Barcelona

nivell comp.	castell	descarregats	carregats	intents d.	intents	total
17	3d9f	0	0	3	2	5
16	4d9f	1	0	1	0	2
15	5d8	3	1	2	0	6
14	2d8f	4	0	5	2	11
13	3d8	18	0	2	0	20
12	4d8	18	0	3	0	21
11	2d7	8	0	1	0	9
10	5d7	13	0	1	0	14
9	7d7	1	0	0	0	1
8	4d7a	6	0	0	0	6
7	3d7	10	0	0	0	10
6	4d7	9	0	0	0	9
5	pd5	19	1	0	1	20
4	5d6	1	0	0	0	1
3	7d6	1	1	0	0	2
2	4d6a	1	1	0	0	2
1	3d6	3	0	0	0	3
np	3d6 germ	1	0	0	0	1
		117	4	18	5	143
		81,81%	2,79%	12,58%	3,49%	100%

En els quadres següents oferim les dades provisionals extretes del registre de lesions, corresponents a 9 actuacions i 2 assaigs. Com es pot veure, el nombre d'actuacions i assaigs estudiats són petits, la qual cosa no permet treure'n conclusions, però sí poder veure'n les tendències i estudiar aquesta evolució. Aquestes actuacions han estat: Santa Eulàlia, Vic, Nou Barris, Poblenou, les dues Mercès, Concurs, Verneda i Clot.

Al llarg de la propera temporada, les dades seran recollides d'una manera estricta i reglada, la qual cosa ens permetrà treure'n unes conclusions o tendències més evidents, en pro de la seguretat i prevenció dels castellers.

Coordinadora CCC

Algunes respostes a les preguntes més freqüents

Rafa Caballero, Junta de la CCCC

Provaré de respondre les preguntes que qualsevol casteller pot fer-se respecte de la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya, la CCCC.

¿Quina és la seva funció?

La Coordinadora no és més que una federació, es tracta d'una entitat que vetlla pels interessos del fet casteller i ofereix a les colles serveis corporatius, el més important dels quals, les assegurances, sanitària (assistència durant les diades) i d'accident (indemnitzacions), així com d'altres com proveir d'elements de protecció o facilitar la contractació d'autocars i ambulàncies.

Va néixer el 1989, impulsada per 17 colles, i en l'actualitat en formen part unes 100 colles, incloent-hi les universitàries, les quals es van acollir posteriorment.

Els estatuts estableixen com els seus principals objectius:

- Promoure els castells i els valors del fet casteller, difondre el seu coneixement i impulsar-ne l'estudi i la recerca, així com vetllar pel seu reconeixement públic, per la seva bona imatge i per la seva pervivència.
- Gestionar i defensar els interessos comuns, i els béns, drets i serveis d'interès general del col·lectiu de les colles castelleres associades de la CCCC. Especialment la cobertura de les assegurances adients per a la pràctica de l'activitat castellera i per al desenvolupament de les altres activitats que duguin a terme les colles castelleres en compliment de les seves finalitats.
- Representar el col·lectiu de les colles castelleres associades de la CCCC davant tots els àmbits socials i entitats, davant les administracions públiques i davant els mitjans de comunicació, en relació amb tot allò que constitueixen les finalitats de la CCCC.
- Potenciar la bona pràctica de l'activitat castellera, especialment en matèria de prevenció i seguretat, impulsant estudis i projectes de millora i formació.

La seva seu social està ubicada en un petit local en un costat de la plaça del Blat de Valls, km 0 del fet casteller; en breu es traslladarà al museu Món Casteller, que ben aviat obrirà, i en la conceptualització del qual ha participat.

La Coordinadora manté en plantilla un director/a i un administratiu/va. La seva Junta està formada per repre-

sentants de 12 colles, un dels quals és president/a, un altre secretari/ària, un altre tresorer/a, quatre vicepresidents i cinc vocals. També disposa d'un consell mèdic,

paral·lel al grup de Foment de la Ciència i la Salut en el Món Casteller, que treballa en coordinació amb la Coordinadora, però de la qual no forma part.

La Coordinadora celebra una Assemblea General Ordinària anual, de forma itinerant en ciutats amb presència castellera. En aquesta assemblea hi solen participar unes 60 colles i permet tractar qualsevol tema d'interès per al món casteller, que hagi estat prèviament?

També fa una important tasca com a interlocutor únic per a altres associacions i entitats, però sobretot per a l'administració pública.

¿Com es finança?

El gran cost que afronta la Coordinadora és el pagament de l'assegurança, que suposa més d'un 75% del seu pressupost. Per poder-lo afrontar compta amb diversos ingressos, principalment:

- Subvencions (Generalitat, Diputacions, Ajuntament de Valls): més del 40%
- Patrocinis (Damm, Repsol i Soreia): més del 35%
- Quotes de les colles (que paguen segons el seu nivell equivalent al nombre de castellers): no arriba al 20%

De tots aquests ingressos, el patrocini de Damm és el que més polèmica planteja, però suposa una important part que convé mantenir.

¿Realment aporta quelcom a les colles?

Com veieu, la Coordinadora suposa un cost per a les colles, però s'ha de saber valorar tot el que retorna en seguretat, sobretot en la gestió de l'assegurança, que ens protegeix d'una forma excel·lent. Penseu que les indemnitzacions són millors que les que tenen molts dels esportistes de risc.

També és d'agrair a la Coordinadora la instauració de l'ús del casc de la canalla, i la seva col·laboració ferma en recordar les mesures de seguretat que els castellers hem de tenir presents. En aquest àmbit va editar el "Manual de Bones Pràctiques en Prevenció i Seguretat Castellera", i organitza les jornades anuals de prevenció de lesions.

Representa un important actor per a les relacions entre les colles, servint de nexe per aconseguir nous reptes,

La Coordinadora afronta el cost de l'assegurança, que representa un 75% del seu pressupost

El nostre 2 de 8 amb folre del darrer Concurs de Tarragona

com per exemple la candidatura dels castells a la llista del Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat.

La Coordinadora representa un important paper en les colles en formació, regulant la forma en què s'han d'incorporar amb garanties al món casteller, ajudant-les amb les qüestions que necessiten per créixer. També s'hi poden beneficiar la resta de colles, sobretot les més petites, amb les "Jornades de Bones Pràctiques de Gestió".

També ha estat important el seu paper quant als drets d'imatge. Encara que actualment estan redefinint-se degut a l'increment de l'interès del públic general pels castells, gràcies a la Coordinadora les grans colles van decidir fa una pila d'anys cedir a la resta de colles els drets que es derivessin de les seves actuacions.

I, sobretot, cal esmentar el seu paper d'agent social, amb la Comissió d'equitat, com a exemple per a d'altres col·lectius, o amb el projecte "Tots som una colla", una iniciativa per a la integració de la població nouvinguda dins el món casteller, gràcies a la convocatòria de tallers teòrics i pràctics.

¿Per què hi ha colles que no hi creuen, en la CCCC?

La veritat és que encara que la Coordinadora representa un important referent per a moltes colles, d'altres, sobretot les més grans, no veuen que els aporti res d'extra; per exemple, la Vella Valls fa molts anys que no

participa en la seva Junta. Aquestes colles disposen d'estructures molt consolidades amb força influència per marcar el funcionament segons els convingui; en moltes qüestions funcionen de forma independent, sense comptar a compartir-les.

Si bé el paper d'una federació com la Coordinadora no es pot discutir, sí que és a l'abast de les colles criticar el model de gestió que es faci, i això és el que ha predominat constantment des dels seus inicis. La passada temporada 2017, les colles de Vilafranca, Vella de Valls i Minyons van decidir desmarcar-se de l'accord sobre els drets d'imatge que havia tancat la Coordinadora amb La Xarxa, TV3 i Damm, provocant una crisi del model de gestió de la Coordinadora: va dimitir-ne el president i van sortir-ne tres colles, de la Junta, i posteriorment va dimitir-ne el director.

Tot això va suposar una profunda renovació de la Junta, que va ser assumida per una candidatura, ratificada en Assemblea Extraordinària a inicis del 2018, i que ha apostat per un model més proper al territori i amb potenciació de la comunicació i participació de totes les colles en els temes de gran interès, encetant el debat abans de fer un pas. En aquesta candidatura no hi han participat les tres colles que van originar la crisi.

¿I què aporta participar en la Junta?

Cada tres anys la Junta es renova, en funció dels interessos o influències que les colles exerceixin. Els Castellers de Barcelona hi han participat en diversos períodes; en l'actualitat hi formen part des del 2016 i van renovar aquest 2018 per tres anys més.

Evidentment, el principal avantatge de formar-ne part radica en el fet d'estar informat de primera mà de tot el que es mou en el món casteller, però realment no suposa més que un posicionament respecte a la resta de colles, sense cap més profit que el prestigi o la visibilitat social.

¿Quins són els reptes que està abordant avui en dia?

La reorganització que s'ha abordat en el 2018 incideix en una millora de la comunicació i implicació de totes les colles grans i petites, i en la modernització i dinamització de la seva gestió.

Com a reptes concrets cal esmentar la contenció en l'import de l'assegurança (que no para de pujar any rere any), la revisió dels drets d'imatge (amb una complicada relació amb La Xarxa) i la de fer realitat un protector cervical que minimitzi les lesions medul·lars. En qüestió de seguretat, també s'iniciarà un estudi dels cordons que han de tenir els castells o les condicions òptimes per a les proves d'assaig.

I si encara teniu més preguntes, no ho dubteu, feu-me-les arribar o consulteu la seva web (www.cccc.cat), on podreu trobar informació interessant.

La irrupció de la soca a l'antiga

Àxel Vilaseca

Els darrers anys ha sortit a la llum una nova forma de tancar els castells amb folre. Segons les colles que l'han impulsat és una manera de lligar la pinya molt més segura i que han anomenat "soca a l'antiga", donat que protegeix millor el cap i les cervicals dels castellers de la pinya, com explicava un ex-cap de colla dels Castellers de Sants (primera colla que ha fet a plaça aquesta manera de tancar la soca), després d'una trobada de la comissió de seguretat de la CCCC en la qual es va posar a debat si era possible protegir millor les persones que formen la soca dels castells folrats. Ja que en l'època moderna, la gran majoria de les lesions dels castellers són de caire cervical.

Si us pregunteu com funciona aquesta metodologia de lligar el castell, farem una petita descripció a grans trets: els cordons centrals del castell es col·loquen de la manera tradicional, amb els braços avall, alliberant el màxim espai a les seves espàtules perquè el folre pugui treballar còmode. Els cordons exteriors de la pinya treballaran amb els braços amunt, l'ideal és que els primers cordons de la soca a l'antiga amb els braços alçats siguin just els primers després dels peus de la gent de folre. Després de diversos estudis van optar perquè el primer cordó agafés braços avall (com la gent de sota el folre) i el segon cobris el clatell del primer amb les mans tancant els seus braços. El punt més crític del castell és bàsicament la unió entre uns cordons i els altres, que la faran uns castellers que treballaran amb els braços amunt però arronsats, el que en diuen interficie. El

resultat d'aquesta innovació ha funcionat i diversos responsables mèdics consideren que la soca a l'antiga clarament pot suposar un avenç en protecció de primer ordre en els castells. Com a bona tradició que són els castells cal remarcar que aquesta tècnica està clarament inspirada en els primers folres castellers de la Colla Vella dels Xiquets de Valls, que van utilitzar fins al 1974.

El primer castell fet amb la soca a l'antiga va ser el 2 de 8 amb folre, i després de la colla de la camisa grisa altres colles com per exemple els Castellers de la Vila de Gràcia, els Capgrossos de Mataró, els Castellers de Sant Cugat, els Xiquets de

Tarragona i els Marrecs de Salt, ja han posat en funcionament aquest sistema de tancament de la soca clarament amb un objectiu ben definit, la millora de la seguretat a la soca i, per descomptat, reduir àmpliament el risc de lesions al món casteller.

El primer castell que es va tancar amb la soca "a l'antiga" es va fer el 2016 en una torre de 8 amb folre, després es va provar al pilar de 7 amb folre i finalment el van adaptar al 3 de 9 amb folre. Un cop comprovada l'efectivitat en els tres castells amb folre de menys complexitat (pilar, torre i 3), el repte següent ha sigut experimentar en el 4 de 9 amb folre i amb les construccions emmanillades. Els resultats adoptats tant a la torre com al pilar no han suposat cap alteració en la força, el tancament o la forma compacta d'aquestes dues construccions en relació a quan feien servir el sistema convencional, fet que va animar a fer habitual aquest sistema de tancament. Aquests bons resultats són els que van animar als tècnics de la colla a ampliar-ho a altres castells com el 3 de 9 amb folre.

El mètode de soca a l'antiga s'ha vist fins i tot reconegut amb premis a la tradicional Nit de Castells el 2016.

Ara per ara s'han vist força castells amb aquesta soca, però no és encara el mètode més comú per tancar les soques. Tota millora en l'àmbit de la seguretat és benvinguda, però el fet casteller, d'arrels tradicionals en si mateix, evoluciona lentament. Les primeres conclusions apuntaven que el sistema és efectiu, ja que no altera la capacitat de pressió al peu i aporta més elements de protecció als castellers que queden fora del folre en cas de caiguda. Suposo que per això els castellers seguim passant de puntetes per sobre de la soca a l'antiga.

El casteller de l'esquerra és el primer en tenir els braços estirats. A la dreta, el casteller amb els braços arronçats. A continuació, i sota el folre, els braços abaixats

Com viuen els castells... les agulles

Maria Assumpta Durà i Guimerà

Les agulles del 4 de 8 de la Festa Major de Sabadell

Qui hi ha al centre dels castells? Exacte! Les agulles són les que ocupen aquest espai. Encarades davant del baix, agafen amb les mans i els braços creuats els genolls dels segons. Espatlla contra espatlla amb les agulles companyes, miren que el castell no es desquadri i estan atentes a les peticions del baix i el segon.

En **David Tarrats**, un dels protagonistes d'aquest article, va entrar a la Colla per casualitat. Passava cada dia per davant del local després de recollir les seves filles a l'escola del Clot i, com diu ell, la Sílvia els va enredar per anar a un assaig. Això va ser el 2009.

Ha fet de lateral, vent, portacrosses, contrafort, folre, segon en castells de 7... I fa tres anys li van demanar de començar de fer d'agulla, en els pilars, perquè com que era qui feia les pinyes, així ho podia controlar. Pilar de 4, pilar de 5, pilar de 6, gamma de 8, 3 de 9 amb folre i 4 de 9 amb folre: aquests són els castells en què ha portat a terme aquesta posició.

La diferència que troba entre un castell de 8 i un de 9 és que les agulles tenen un peu de cada crossa en els castells folrats i, per tant, considera que és la posició més exigent. Creu que per defensar-la a nivell individual necessita força física i sobretot mental i, a nivell

Cal centrar-se en el castell i aïllar-se del brogit de la plaça. Si s'ha de demanar alguna cosa, sempre és millor dir el nom de la persona

d'equip, poder contrarestar el moviment del castell amb les altres agulles i, també, confiança amb el segon. Explica que la tècnica per ser una bona agulla passa per tenir força, temprança i conèixer bé els moviments i les reaccions d'un castell.

Riu quan li pregunto si se sent sol fent la seva feina. Però em respon seriosament que les agulles treballen sempre coordinadament i es recolzen les unes amb les altres. Abans de començar, procura centrar-se en el castell i aïllar-se del brogit de plaça. Saber el nom de les altres agulles, segon, laterals, contrafort, primeres (en castells de 8) i de les cosses (en castells de 9). Si s'ha de demanar alguna cosa, diu, sempre és millor dir el nom de la persona...

Per convèncer algú per fer aquesta posició, què li diries? «Estigues molt pendent del que fan les altres agulles. Escolta al teu segon. I en castells de 9...sàpigues que moriràs, però val la pena... Ha, ha, ha...».

L'altre protagonista és en **Josep Maria Casanellas**. Va arribar a la Colla el 1996, perquè la seva filla volia fer castells i gràcies a tenir un amic dins. És el més veterà. En els anys que porta a la colla, ha fet totes les posicions a la pinya. Només li queda per fer de baix i de crossa i diria que, per la seva alçada, això quedarà en un somni.

Entre 10 i 12 anys fa que és agulla i n'ha fet en tots els castells excepte a la torre. La diferència principal entre un castell de 8 i un de 9 diu que rau en l'estructura del castell, 2, 3, 4 o 5, ja que demanen una aportació tècnica específica. Si és de 9, hi ha el plus del pes que es té a les espatlles. I que, en els de 9, si el segon perd la posició la cosa es complica.

Per defensar la seva posició necessita, a nivell individual, saber sentir (captar les sensacions a més de vista i oïda) el que està passant al castell en tot moment, reaccionar a temps i en la direcció adequada. En

aquest sentit, saber no fer cas a determinades demandes no prioritàries; i sí, captar situacions que es delaten amb la mirada, respiració d'altres companys silenciosos. A nivell d'equip, diu que és bàsic que les accions de l'agulla siguin perfectament coordinades amb la resta d'iguals, però també amb la resta del nucli i castellers de la primera línia. A nivell d'agulles hi ha una necessària comunicació verbal i física, perquè s'ha de buscar la posició que els permet defensar el castell, que no sempre és la més còmoda per a un mateix.

A la pregunta de si se sent sol, respon que no és la paraula adequada, ja que cada un fa una part de la feina i, en aquest sentit, mai està sol. Però sí que a vegades diu que sent impotència, malgrat que el més freqüent és que s'acabi resolent amb la coordinació de la resta de castellers.

Abans de començar un castell, es prepara veient qui és el seu equip immediat, comprovant que hi siguin tots, per no endarrerir el tancament de la pinya; valora qui ha de ser l'ordre d'entrada més adequat i ho pacta amb els companys. Si el castell és més tancat, diu que ha d'entrar primer el casteller que ocupa més espai o que té el baix més voluminos, s'ha de donar prioritat a l'agulla de la rengla i no deixar mai sol el que té menys experiència. Comenta que saber qui és el seu baix i segon, també ajuden a adequar la seva posició i quines han de ser les seves alertes prioritàries.

Quan li pregunto quina és la tècnica per ser una bona agulla ho té clar. «Saber captar en tot moment què està passant al castell. I no em refereixo només a mirar o escoltar, és més sentir d'on ve la pressió o falta de presió, deformació, inestabilitat... I al mateix temps, donar resposta a les necessitats captades.» De fet, diu que és un tema de comunicació. Cal escoltar i respondre, fent que una estructura de deu o vint castellers actuï com un sol cos.

Si hagués de convèncer algú per fer aquesta posició li diria, en primer lloc, que és una posició que fa viure molt intensament el castell (com moltes altres) i que no s'ha d'entendre com una posició necessària per tapar el forat que deixen els baixos, sinó que s'ha de ser capaç d'aportar un plus de tècnica. En segon lloc, que no s'ha de confiar amb la força física, malgrat que és un recurs imprescindible. Cal preveure i buscar respostes tècniques a temps.

En Josep Maria ens aporta una reflexió important al voltant de la por. No se'n parla i creu que és necessari tenir-ho present. Distingeix entre la por a la lesió física i la por a no saber (o no poder) respondre a la deman-

da del castell, és a dir, al fracàs. «La por hi és, malgrat l'assaig». I afegeix que la confiança amb l'equip i el viure cada moment del castell fan que la por sigui una anècdota. Parla de la necessitat d'una bona comunicació entre l'equip del nucli. «Expressar com s'ha viscut el castell, ajuda a millorar-lo i ajuda a sentir-te més fort». I encara hi ha una tercera por, potser fruit de les primeres, comenta, molt difícil de lluitar. Quan la por es transforma en angoixa. L'angoixa, en un cert grau, ajuda a estar molt centrat en el que s'ha de fer. «Però si no es controla, ens anul·la, fa que el treball sigui desproporcionat i descoordinat». També abans, durant i després del castell, si hi ha una comunicació, ajuda a transformar l'angoixa en confiança amb un mateix i amb l'equip.

Finalment, remarca que el 98% de les valoracions que ha fet es podrien aplicar als equips de baixos i crosses, laterals, vents, mans, taps... I que la funció de responsables de Pinyes hauria de ser facilitar el treball d'equip i no només posar noms a una estructura.

El tercer protagonista és en **Pepe Dobao**. Em va acompanyar a un assaig de la Mercè del 2013 per fer fotos. La Núria Moratona li va donar una faixa i, com diu ell, «va ser tocar la pinya i rebre aquella màgia que t'atraca amb els castells». Encara no n'ha disparat cap, de foto.

Ha fet de lateral en castells de 8, ha estat a les rengles en els de 8 i 9, de portacrosses, de segon en un pilar i ha provat de contrafort. Va començar a fer d'agulla a la Mercè del 2014. Una de les agulles titulars s'havia lesionat a Màrtirs i el Paco Igual li va oferir ocupar aquesta posició. «Si soc sincer, no m'imaginava el que suposava en aquell moment. Ràpid me'n vaig adonar i va ser un orgull que la Colla confiés en mi per ocupar-la.»

L'agulla experimentada hauria de poder distingir les demandes que són prioritàries de les que no ho són tant

La majoria de vegades que ha fet d'agulla ha estat en el 3 i el 4 de 9. I als assajos, quan es començava a fer el 5 de 9 amb folre. Ocasionalment, ha fet d'agulla en castells de 8, però les seves mides no eren les més apropiades per a aquests castells.

Considera que hi ha molta diferència com a agulla entre un castell de 8 i un de 9. En els castells de 9, se suporta un peu de cada crossa del seu segon i, a més, ha de fer la funció d'agulla amb ell. En un castell de 8, no és habitual que el segon es plegui; en canvi, en un de 9 pot passar i l'esforç a fer és considerable per ajudar-lo a mantenir-lo dret.

Per defensar la seva posició, el que necessita, a nivell individual, és ser capaç d'arribar a un equilibri entre resistència mental i física. «T'ho has de creure i entrar amb convicció. Quan toca patir, trobar la manera d'aguantar amb aquesta fortalesa mental que "convenç" el físic que és possible. I altres vegades en què la teva posició és més còmoda, pots ajudar a altres que ho estan passant malament». A nivell d'equip, «cal ser conscient que en formes part i actuar com a tal. És important la comunicació amb les altres agulles, una mena de complicitat que comença en el moment abans d'entrar i que es manté fins i tot una vegada finalitzat el castell quan comentes el que li ha passat a cadascun. Ets el receptor de moltes coses que passen allà dins. I has de tenir clar què transmetre i com en cada moment (al segon, al baix, a les crosses, al contrafort)».

A la pregunta de si se sent sol, contesta amb vehemència que no. Que quan les coses van malament

sempre hi ha algú amb una mà o una paraula per ajudar-te. I es prepara el castell prenent consciència d'on és, però sense pensar en el que passarà un minut després; allunyant-se de qualsevol tipus de pensament aliè i començant a sentir el seu cos i la seva ment com una única eina.

Quan li pregunto quina és la tècnica per ser una bona agulla respon «N'hi ha? Crec que primer hauria d'esbrinar si soc una bona agulla, ha ha ha». Després afegeix que hi ha uns mínims teòrics (posició dels braços, alineació amb la resta d'agulles, l'ordre d'entrada, etc.),

i a partir d'aquí creu que el que és important és conèixer les limitacions d'un mateix i ser capaç d'anticipar-se per no arribar-hi.

Com convèncer algú per fer aquesta posició? Ho té clar: «Vols "sentir" un castell? Doncs entra d'agulla. No veuras ni un raig de llum, però sabràs tot el que està passant i com el castell tira amunt i va carregant el seu pes, com un edifici quan comença a assentar-se amb una tremenda flexibilitat i a la vegada fermesa. Escoltes a cadascú de la pinya, els esforços i de vegades el patiment, i com això queda integrat dins de tota l'energia que allà dins flueix. Una anècdota, quan començava, una altra agulla em va dir: quan el castell cau, instants abans ho saps. I és cert...»

A tot el que li he preguntat afegeix: «Crec que de vegades es mitifiquen massa algunes posicions. I a banda que sigui un tòpic que totes són importants, m'agrada dir que en un castell, més que posicions importants, hi ha persones que ocupen posicions».

És important conèixer les pròpies limitacions i ser capaç d'anticipar-se per no arribar-hi

Les agulles del 3 de 8 de la Diada de Colles Locals de la Mercè

Curs de suport vital bàsic

Xavi Gascón

El primer Curs de Suport Vital Bàsic i Atenció al Pacient Traumàtic Casteller es va realitzar el passat 24 de novembre al nostre local.

El curs va estar organitzat per la CCCC i impartit per Silvia Simó (dels Castellers de Sants), Marta Esteve (dels Xiquets de Tarragona) i Miguel Escobar i Roberto Lucea (de la Creu Roja), i hi varem assistir 22 alumnes de 15 colles diferents.

Els objectius del curs són diversos, entre els quals destaquen: efectuar l'aprenentatge d'avaluar un pacient conscient o inconscient, realitzar compressions toràciques i respiracions de qualitat, col·locar en posició lateral de seguretat el pacient inconscient que respira, actuar en cas d'ennegrament, aplicar correctament l'ABCDE d'atenció al pacient, diferents tipus de lliteres, col·locar el pacient a la llitera i col·locar-li el collaret cervical.

Els participants realitzant les pràctiques al nostre local

Un curs amb una durada de 10 h, matí i tarda, amb una paradeta a mig matí, una altra a mitja tarda i una parada d'una horeta per dinar al local, al bar del qual molts varem gaudir del menú que ens van preparar, bo i a bon preu, mentre que d'altres es varen portar el menjar de casa.

Un curs intens, molt intens, en el qual absorbeixes molta informació teòrica, però amb la majoria del temps efectuant pràctiques, que al cap i a la fi són les que donen experiència, corregint errors i oblis, perquè ningú neix ensenyat.

S'ha de destacar la vàlua i bona predisposició del personal que va impartir el curs, en el qual et transmeten la seva experiència a la teòrica però sobretot a les pràctiques, que fan molt dinàmiques i atractives, on es tracten fins i tot casos reals succeïts amb anterioritat.

Van repartir els participants en diferents grups reduïts, per la qual cosa quasi es va convertir en una atenció dels professionals individualitzada.

Cal destacar que tots els participants van elogiar les nostres instal·lacions.

Si em permeteu un consell, no us el perdeu, si n'hi ha properes edicions (segur que n'hi haurà, encara que amb places limitades), són coneixements que tant us poden servir a plaça, en un assaig o en qualsevol moment i a qualsevol lloc.

elpuntdelclot

PAPERERIA
COPISTERIA

Carrer del Clot, 93
08018 Barcelona
Tel. 932 654 130

Bar Brusí

Situat al centre del Barri Gòtic

Entrepans i tapes varia -

"Els callos dels Castellers de

Llibreria,
23

Telèfon 93 315 05
59

El racó de la cap de canalla

Irene Mañané, cap de canalla

No us podeu imaginar tot el que s'aprèn estant un any amb ells, ni us podeu imaginar com s'estimen la Colla. M'agradaria compartir amb vosaltres alguns dels moments més especials que he vistut, però no serà ni de bon tros la realitat que vivim. He vist petits de cinc anys esforçant-se al màxim durant molts assajos i després del seu primer castell de 6 dir que "No volia fallar". He vist enxanetes estrenar-se al seu primer castell de 8 amb un intent desmuntat, i sense por l'han repetit. He vist acotxadors relliscar-se a Santa Eulàlia i acabar fent el 5 de 8 i la torre de 8 amb folre. He vist petits demanant-me que els ajudés a superar la por. He vist canalla plorant de l'emoció després de descarregar un castell que els feia por. Però res superarà el moment posterior a descarregar el 4 de 9 amb folre al Concurs. Sovint creiem que la canalla no viu els castells de la mateixa manera que ho fem nosaltres, o que no són conscients dels altibaixos que té la Colla, ja sigui de manera positiva o negativa. Aquell 7 d'octubre em van donar una lliçó que no oblidaré mai. Van pujar a l'autocar nerviosos, molt d'ells a l'espera de viure el seu primer Concurs. Venien amb ganas de descarregar tot el que ens proposàvem, en especial el castell de 9 que tant se'n estava resistint.

Durant el darrer Concurs, i després de completar el castell de 9, no us podeu imaginar la quantitat de canalla que va acabar plorant

Van sortir tots a veure el castell i van estar al costat de la canalla que pujava. Recordo estar col·locada a sisens al 4 de 9 amb folre i escoltar a la canalla cridant des de baix al pom per a que no dubtés, que el castell estava bé. Malauradament el vam desmuntar perquè no pujava com tocava, i quan vaig arribar a la sala de canalla vaig veure a petits plorant de la ràbia. Després que em preguntesin infinites vegades si es repetia, els vaig veure orgullosos que el repetíssim. Van sortir tots un altre cop a donar-ho tot i mirés on mirés veia canalla abraçant-se

per passar els nervis junts. Petons de complicitat, abraçades de suport, missatges de coratge i desitjos de sort. El vam descarregar, no podia ser d'altra manera, i no us podeu imaginar la quantitat de canalla que va acabar plorant. Ens miràvem, es miraven, i hi havia una sinceritat enmig de tants

petons i abraçades que no es pot descriure. Potser no és la temporada que esperàvem, però us asseguro que aquell 4 de 9 i aquesta canalla em va regalar el millor moment que tinc com a castellera. I és que al final de temporada, quan miro enrere, em quedo amb tot el vistut, inclús els mals moments. En aquests moments he pogut veure qui valora la feina que fem, qui estima la Colla i qui vol ajudar i no posar pals a les rodes. I en els

GUIPÚSCOA-16

*Reparació i venda
d'ordinadors*

Joan F. Rodríguez

PREUS ESPECIALS
pels
CASTELLERS DE BARCELONA

Rambla Guipúscoa, 16, baixos local-3 - 08018 BARCELONA

Tel. 936 242 502 - Mòb. 688 235 781

guipuscoa16@yahoo.es

bons m'han fet reafirmar per què estic al càrrec, i és per això que no em penedeixo de res del viscud.

M'agradaria acabar l'article agraint eternament els pares de canalla que m'heu donat la mà en els moments que ho necessitava, mitjançant trucades, *whatsApps* o trobades al local. Vosaltres sabeu qui sou i espero que us arribi. Heu sigut la gasolina que em faltava per seguir, heu facilitat el treball conjunt per buscar el millor pel vostre fill/a i teniu tot el meu respecte. Infinites gràcies per tot, sense vosaltres hagués estat impossible seguir. I com no? agrair al meu **equipàs** que han sigut el motor de tota la temporada i que m'han demostrat ser persones gegants. En especial al Grego i a la Mery, que heu sigut les meves crosses al llarg d'aquest projecte, sens dubte sou de les persones més excepcionals que he conegit mai. Us porto a tots amb mi, i sapigueu que em teniu a la vostra disposició per a tot el que necessiteu, tant a nivell personal com casteller. Vull agrair també la confiança del Jordi Planas i el suport incondicional en tots els moments de la temporada. Per a mi has estat una persona generosa i altruista, que sempre has buscat el millor per la Colla i me n'alegro molt d'haver compartit aquesta aventura amb tu, sens dubte la Colla té molta sort de comptar amb gent com tu. El mateix et dic Carlos maroño, sempre al peu del canó sigui a l'àrea que sigui, i buscant el millor per a tothom. Has sigut el gran descobriment i estic súper orgullosa d'haver compartit aquest projecte amb tu. Per últim vull agrair a les peces del puzzle que han

donat sentit a tot l'esforç, a la canalla, que per a mi són el gran tresor de la Colla. Ha sigut un plaer treballar amb vosaltres, teniu tot el que demanariem: teniu la capacitat d'enfrontar-vos als reptes amb una valentia i maduresa envejable i sou l'adrenalina necessària per a que tot valgui la pena. Per a mi sou enèrgics. Sou valents. Sou emoció. Sou sentiment. Sou passió. Sou motor. Sou **vida**. Mai no us penseu que no sou capaços de superar les adversitats que trobeu pel camí, que mai us vingui ningú a dir el que no sou capaços de fer, que mai tingueu dubtes de plantar-li cara a la por, i sobretot, si us passa alguna cosa d'aquestes recordeu el lema que tant ens representa...**sempre amunt!**

Us estimo molt canalla, us estimo molt Castellers de Barcelona.

Actuacions 2018 (2a part)

Diada del Mercat del Clot

Albert Mateo

Després d'un mes de vacances, tornàvem a les places, per segon any actuàvem a la plaça del Mercat del Clot, en una diada que tot just fa un any estrenàvem al barri, acompanyats dels Castellers d'Esplugues de Llobregat.

Vam sortir amb cercavila des del local fins a la plaça del Mercat per després iniciar l'actuació amb dos pilars de 4.

Vam començar l'actuació amb un 3 de 7, un 4 de 7 amb l'agulla a segona ronda i un 4 de 7 a tercera ronda, i per finalitzar vam fer un pilar de 5. En tots els castells va haver-hi estrenes tant a pinya com a tronc. Els Castellers d'Esplugues per la seva part van fer un pilar de 4, 3 de 7, 3 de 6 amb l'agulla, 3 de 6 i un pilar de 4.

En finalitzar l'actuació, vam col·laborar en la producció del calendari 2019 de l'Associació Catalana de la Síndrome de Williams, amb una foto a la pinya de torre on van pujar dos membres d'aquesta associació.

Plaça del Mercat del Clot de Barcelona, 8 de setembre de 2018

Castellers d'Esplugues:

pilar de 4, 3 de 7, 3 de 6 amb agulla, 3 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, pilar de 5

Festa Major de Sabadell

Sergi Purcet

Als Castellers de Sabadell els agrada estar ben陪伴 per la seva Festa Major, per això cada any plantegen una diada de màxims envoltats d'algunes de les millors colles de la zona no tradicional. En el cas d'aquest 2018, també van comptar amb una colla de la ZT: els Xiquets de Tarragona. A plaça també hi eren els Minyons de Terrassa i Castellers de Barcelona, contents novament de tenir al costat tantes colles amigues.

Per algun motiu, però, Sabadell sol ser una plaça que ens ho posa difícil, i no pas per la bona entesa entre les colles participants, al contrari. L'experiència ens ha ensenyat que no podem arriscar-nos-hi més del compte, hi hem patit més d'un ensurt i sempre hi hem d'estar a l'aguait. Aquest any no hi vam portar un plantejament gaire ambiciós de cara a castells, però quan tens baixes i a alguns castells els falten proves sí que pots aspirar a rodar peces de cara a esdeveniments propers. I tot i preveure una diada plàcida i encarar-la amb confiança, Sabadell ens va demanar la seva exigència habitual.

Per algun motiu la plaça de Sabadell ens ho posa difícil, i no pas per la bona entesa amb les colles participants

A la primera ronda vam optar pel 3 de 8, que es va descarregar amb solvència i que a més no era un 3 qualsevol, sinó el que havia de formar part del 5 de 8. Primer escull superat. Però la plaça de Sant Roc ens reservava sorpreses per a la segona ronda. El castell triat era el

4 de 8, que ja havíem descarregat una pila de vegades aquesta temporada. Però després de dos peus desmuntats per mides i alçades, el "carro gros" va quedar en intent desmuntat i amb molts nervis. Sort que som caparruts i ho vam tornar a provar en tercera ronda. Aquest cop sí que va ser descarregat i amb alguns debuts interessants. Encara va haver-hi temps per rubricar la diada amb un 5 de 7 amb vistes al futur i un solitari pilar de 5.

Pel que fa a les altres colles, totes elles colles de 9, tampoc van prémer l'accelerador, només el 3 de 9 amb folre de Minyons i el 4 de 9 amb folre carregat dels amfitrions van pujar les pulsacions de la diada. L'actuació de la Festa Major de Sabadell es mereix més, però la proximitat amb la Mercè, el Concurs i altres diades importants sempre ens obliguen a afrontar-la amb la calculadora a la mà.

Plaça de Sant Roc de Sabadell, 9 de setembre de 2018

Castellers de Sabadell:

pilar de 4 caminant, 4 de 9 amb folre carregat, 7 de 7, 3 de 8, dos pilars de 5, pilar de 4, pilar de 5 al balcó

Xiquets de Tarragona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 4 de 8, 2 de 7, vano de 5, pilar de 4

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 3 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre, 4 de 8, vano de 5, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, intent desmuntat de 4 de 8, 4 de 8, 5 de 7, pilar de 5, pilar de 4

Festa Major del Poblenou

Axel Vilaseca

Aigualida Festa Major

Veníem d'un assaig de divendres que feia molta patxoca, teníem l'horitzó posat a la diada del Parc del Centre del Poblenou però sobretot, amb les dues diades de la Mercè de la setmana següent, ens presentàvem a la Festa Major del Poblenou amb la tripleta de 8 com a objectiu, amb el 2 de 8 amb folre com a castell per destacar. Sempre és especial actuar a casa com a poblenoví de soca-rel que soc.

La diada d'enguany va estar lleugerament passada per aigua i amb un petit regust amarg, ja que no va ser el dia i ens vam quedar amb la mel als llavis. La pluja va fer aturar una estona la diada, amb un públic que com sempre va omplir la pista esportiva del Parc del Centre del Poblenou en una actuació més llarga de l'habitual. A més, a la poc corrent participació de quatre colles hi havíem de sumar el gran nombre d'intents desmuntats.

Després de descarregar dos pilars d'inici, 4 simultanis on l'Ian debutava d'aixecador, fou el moment de portar per primer cop al segon tram a plaça el 2 de 8 amb folre, i és que a l'assaig de divendres vam fer una prova fins a dosos de les millors que recorden els castellers més veterans. Després de desmuntar el primer peu vam tirar amunt al segon, i tot i que no pujava totalment parat, tenia corda, però l'enxaneta va dubtar i vam acabar desmuntant el castell.

L'objectiu era clar i vam tornar-hi de nou amb el mateix resultat, però externament es veia molt diferent, ja que aquesta vegada el castell estava quiet i parat a tots els nivells, però des del tronc no el van veure gaire clar i van demanar que desmuntéssim el castell.

Apartant (per una estona) el dos folrat, vam portar a plaça el 3 de 8, solvent i tranquil des del primer moment,

que va pujar amunt amb el debut al pis de segons del "Panda" i d'un dels dosos pel que fa a canalla, i fou el tretzè 3 de 8 de l'any.

Finalment hi vam tornar amb el 2 de 8 amb folre. Ja d'inici el castell va pujar amb nervis i quan vam optar per desmuntar-lo va acabar cedint, quedant finalment en intent, i consegüentment el vam aparcar. Amb el desencís de no haver assolit l'objectiu del dia i el cansament dels peus desmuntats, vam optar per tancar la diada amb el catorzè 4 de 8 del 2018, el qual va alçar-se després d'un primer peu

desmuntat i que no va ser dels millors però tampoc dels que hem treballat més aquest any. Primer castell de 8 a baixos del "Bubu" i del "Titu", i amb debut a crosa també de l'Oriol Meléndez.

Per tancar la diada vam decantar-nos amb un únic i molt treballat pilar de 5, que va servir per cloure una diada amb molts dubtes i que no va fer que estiguéssim contents, ni amb visió optimista de cara a les dues diades de la Mercè.

Parc del Centre del Poblenou de Barcelona, 16 de setembre de 2018

Castellers de Badalona:

dos pilars de 4, 5 de 6, 3 de 7, intent desmuntat de 4 de 7, pilar de 5

Castellers de Cerdanyola:

dos pilars de 4, 3 de 7, intent desmuntat de 4 de 7, 4 de 7, 3 de 7 amb agulla, pilar de 5

Castellers de Poble Sec:

tres pilars de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla carregat, intent desmuntat de 4 de 7, intent desmuntat de 4 de 7, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 3 de 8, intent de 2 de 8 amb folre, 4 de 8, pilar de 5

Festes de la Mercè: Diada Històrica

David Tarrats

Cada any hi ha a nivell mundial tres esdeveniments ineludibles: els cirerers florits a Tòkyo, Eurovisió i, el més important de tots, la Mercè.

Amb més ganes que resultats, encarem la Mercè d'enguany amb l'esperança de donar un tomb a la trajectòria de la Colla.

El primer que fem, com de costum, és treure les pintures de guerra per tal de començar a crear ambient.

Amb la cercavila habitual des del Palau de la Virreina fins a la plaça de Sant Jaume (la nostra), amenitzat per la nostra banda de músics, enfilem la diada de colles convidades. Aquest any, els nostres convidats són la Colla Joves Xiquets de Valls i els Minyons de Terrassa (amb el Xiquet).

L'equip de canalla s'encarrega de lluir la passejada amb una sèrie de coreografies d'allò més diverses, aconseguint que fins i tot els turistes s'afegeixin a ballar.

I el començament és força engrescador. Després del pilar caminant i un pilar reivindicatiu, descarreguem el 5 de 8, un pèl treballat, però que dona a la Colla aquest punt de trempera d'anys anteriors.

Amb aquesta il·lusió i l'esperança de rescatar l'espiritu de Màrtirs, que aquest any no va acabar de sortir, encarem un 3 de 9 folrat que comença molt bé, però de cop sembla que per dalt les coses no van bé i, mentre el desmuntem, ens el fotem per barret. Per sort, ningú pren mal, a banda dels cops i blaus propis d'una cai-guda.

Després de la patacada, com que som els de Barcelona, posem l'altra galta i ho tornem a intentar. Puja una mica més treballat que l'anterior, però tira... i quan estem a punt de fer l'aleta... un altre cop cau. Avui no podrà ser..

Com que de galtes només en tenim dues, acabem l'actuació amb el 4 de 8, pensant més en reservar forces per a l'endemà que en acabar la diada amb una remuntada.

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 23 de setembre de 2018

Colla Joves Xiquets de Valls:

pilar de 4 caminant, intent desmontat de 2 de 8 sense folre, 3 de 9 amb folre, intent desmontat de 4 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 5 de 8, vano de 5

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, pilar de 5 (de dol) 4 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles, 3 de 9 amb folre, pilar de 7 amb folre

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, pilar de 4, 5 de 8, intent de 3 de 9 amb folre, intent de 3 de 9 amb folre, 4 de 8, pilar de 5 al balcó, dos pilars de 4

La Mercè. Diada de Colles Locals

Rafa Caballero

Quan et lleves al matí pensant en la diada a la qual aniràs aquell dia, t'imagines com pot anar, però no saps com realment serà. Quan em vaig llevar el dilluns 24 de setembre, havíem vingut d'una ensopegada de la Diada Històrica de la Mercè, dos intents de 3 de 9 amb folre amb dues caigudes amb diversos lesionats i lesionades.

Aquesta vegada vaig anar a la diada sense temps per pensar, perquè la tarda anterior vaig col·laborar a fer realitat el dinar dels Joves Xiquets Valls –l'organitzem com una ajuda que fa la nostra colla per facilitar la seva estada a Barcelona-. La Diada de les Colles Locals em va venir a sobre, sense saber si podríem tornar a intentar el que el dia abans no havia sortit.

Arribó a la plaça de la Mercè i em trobo tot de companys i companyes amb bona predisposició, disposats i disposades, tossuts i tossudes, com ens toca quan sabem que allò que no ha sortit sabem fer-ho. Tot marxa bé: pilar davant de la Basílica, engrescat per la cercavila, i pilar de 4 caminant entre aplaudiments del públic; no t'acostumes mai a sentir com despertem l'admiració de tanta gent.

La resta de colles de la ciutat ens accompanyen, volen portar el millor que tenen a la plaça Sant Jaume, nosaltres no serem menys. L'"ahir" ja és història, així que encarem la diada com ve.

Tornem començant amb el 5 de 8, i el carreguem, però... dubtes a la descarregada que ens fan sucumbir: el castell cau; ningú s'ho esperava a la primera ronda, més aviat sembla la quarta ronda de la diada anterior. És una constatació de la dura realitat, les peces aquesta vegada no han funcionat; es pot ser tossut, però també s'ha de saber actuar amb seny. La confiança ens ha abandonat i abans de fer-nos més mal escollim completar la diada amb un 4 de 8 i un 3 de 8, animat pel president de la Generalitat, qui aliè al nostre desànim deci-

Ningú s'esperava la caiguda en primera ronda, més aviat sembla la quarta ronda del dia anterior

deix baixar del balcó i entrar a la nostra pinya a ajudar-nos amb el castell, potser buscant una instantània mediàtica o potser, coneixedor de la situació, ens mostra que és al nostre costat; mai ho sabrem.

Res ens sobta, ja. Caiguda del pilar de 5 en el vano de comiat.

Pel que fa a la resta de colles, dues surten de la plaça ben contentes, "borinots" per fer el 3 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles i 4 de 9 amb folre, i Sarrià per plantar per primera vegada a Sant Jaume una actuació completa de 6 (4 de 6, 3 de 6, 3 de 6 amb agulla). No calen més paraules... l'enhorabona als nostres fills de Sarrià per créixer.

Als castells els envolten un bon grapat de valors, tots en descobrim de nous a mesura que passen les temporades. La modèstia és el que he repescat de temporades anteriors. I un de nou: és més important una temporada que una diada assenyalada.

Plaça de Sant Jaume de Barcelona, 24 de setembre de 2018

Castellers de Sants:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, pilar de 4, 3 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles, intent desmuntat de 4 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, pilar de 5

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, pilar de 4, 2 de 8 amb folre, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, 4 de 8, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, 3 de 8, dos pilars de 5

Castellers del Poble-Sec:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, pilar de 4, 5 de 7, 7 de 7, 4 de 7 amb agulla carregat, tres pilars de 4

Castellers de la Sagrada Família:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, pilar de 4, 4 de 7 amb agulla, 5 de 7, 7 de 7 carregat, pilar de 5

Colla Jove de Barcelona:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, pilar de 4, 7 de 7, 5 de 7, 4 de 7 amb agulla, vano de 5

Castellers de Sarrià:

4 de 6, 3 de 6, 3 de 6 amb agulla, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 5 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, pilar de 4, 5 de 8 carregat, 4 de 8, 3 de 8, dos pilars de 4, intent de pilar de 5

El president Quim Torra va participar en la nostra pinya del 3 de 8

Festa Major de Sarrià

Màrius Arias

La diada de Sarrià va estar marcada per la coincidència de dates amb el Concurs de Castells a Tarragona. Per la nostra part, tot i que hi concursàvem diumenge, havíem arribat a un pacte amb Cerdanyola per anar a ajudar-los en la seva participació de dissabte i, a canvi, ells vindrien a ajudar-nos diumenge. Així, per anar bé, la diada havia d'acabar puntualment, perquè tindriem l'autocar esperant-nos a la una per portar la nostra gent cap a Tarragona.

Ja de per si la diada de Sarrià és una diada on no aconseguim arrosseggar gaires camises (sent l'excepció l'any passat, on vam intentar fer el 5 de 9 amb folre), i enguany no va ser diferent i es plantejava una diada on fariem castells de 7.

En la diada ens accompanyaven la creada recentment colla de Sarrià, que oficialment estrenaven camisa i que actuava per primer cop com a colla amfitriona, i també els Castellers de Rubí.

Nosaltres començàvem la diada fent un pilar caminant, que no va ser imitat per la resta de colles. Així, un cop descarregat vam passar a fer els pilars d'entrada per part de totes tres colles. En el nostre cas, fèiem dos pilars de 4.

En ser una diada de mínims per a nosaltres, vamaprofitar els castells per a fer moltes estrenes en aquests, i d'aquesta manera enlairàvem un 3 de 7, un 4 de 7 amb agulla i un 4 de 7, sense gaire més dificultat que algun peu desmuntat per problemes de mides.

Les dues colles que ens accompanyaven van fer castells de 6 i van necessitar molt d'ajut per part dels nostres castellers per aconseguir realitzar-los. Tot i així, la seva actuació va estar marcada per uns quants peus desmuntats abans d'enlairar el castell amb bones mides, i alguna que altra llenya.

Va ser una diada per recordar per l'estrena oficial dels Castellers de Sarrià més que pels castells aixecats

Sarrià va fer un intent desmuntat de 4 de 6, un 4 de 6 amb agulla, un 3 de 6, un intent desmuntat de 4 de 6 i un intent de 4 de 6, mentre que Rubí va fer un 3 de 6, un intent desmuntat de 4 de 6 i un 3 de 6 amb agulla.

Tot això va fer que la diada s'allargués més del competitiu i molts dels nostres efectius haguessin de marxar cap

a Tarragona; això ens va desaconsellar realitzar el pilar de 5 que pensàvem fer per concloure la diada, així que realitzàvem un pilar de 4 com a pilar de sortida.

Sarrià, com a colla local ens va demanar consell i ajut per fer el pilar a balcó per primer cop a la seva història.

Una diada per recordar per l'estrena oficial dels Castellers de Sarrià, a qui desitgem la millor sort del món.

Plaça del Consell de la Vila de Barcelona, 6 d'octubre de 2018

Castellers de Sarrià:

pilar de 4, intent desmuntat de 4 de 6, 4 de 6 amb agulla, 3 de 6, intent desmuntat de 4 de 6, intent de 4 de 6, pilar de 4 al balcó

Castellers de Rubí:

pilar de 4, 3 de 6, intent desmuntat de 4 de 6, 3 de 6 amb agulla

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, dos pilars de 4, 3 de 7, 4 de 7 amb agulla, 4 de 7, pilar de 4

XXVII Concurs de Castells de Tarragona

Paco Igual

Els assajos de la setmana havien fet aparcar el 3 de 9 amb folre per més endavant i l'aposta com a millor castell era el 4 de 9 amb folre atès que les proves d'aquest castell havien estat força bones. Amb les regles del Concurs d'aquest any el castell de sortida per a totes les colles havia de ser una aposta segura donat que calia puntuar en tres castells amb, com a màxim, un de carregat. La nostra aposta va ser de sortida el 4 i el castell va pujar molt tou, amb la qual cosa es va tirar avall i el castell va quedar en intent desmuntat.

Vam arribar a la segona ronda últims amb zero punts i vam arriscar força tornant a intentar el 4 de 9 en lloc d'anar a assegurar amb un castell menor amb la idea de fer punts i, alhora, tenir-ne un de descarregat. Els castells de 9 no es regalen i, encara que vàrem descarregar el 4 de 9, el primer de l'any, amb una soca i un folre, aquest cop com una pedra i no com al primer intent, va caldre lluita a tots nivells. En qualsevol cas, premi gegant, concurs salvat i m'atreviria a dir que temporada salvada.

A la tercera ronda tampoc vam anar a assegurar i ens vam enfocar al 2 de 8 amb folre, que darrerament ens havia donat molts mals de cap. El vam descarregar, no sense esforç.

Per acabar amb tres castells es va triar el 3 de 8 a la quarta ronda. El castell va pujar amb un tremolor excessiu, amb una de les rengles molt descompensada de pes (Eric, Pau, Txory), fet que va fer tirar avall el castell, quedant en intent desmuntat. Va

Vam arribar a la segona ronda amb zero punts i vam arriscar força en tornar a intentar el 4 de 9 amb folre

La nostra canalla a punt de saltar al "ruedo" de la plaça de braus

caldre, doncs, utilitzar la cinquena ronda, que només vam fer servir nosaltres i la Joves de Valls. Vam repetir el 3 de 8 alleugerint-ne el pis de quarts i el vam descarregar sense més problemes. Millor actuació de l'any amb dies per davant per poder-la millorar.

Al final de l'actuació diversos malentosos van fer que el que havia de ser un vano de 5 quedés només en pilar de 5 carregat. Llàstima acabar així però calia mantenir la concentració sempre fins al final. A banda de tot això, victòria de la Colla Vella dels Xiquets de Valls amb una descomunal actuació i on només podem posar-nos dempeus i aplaudir.

Tàrraco Arena Plaça de Tarragona, 7 d'octubre de 2018

01. Colla Vella dels Xiquets de Valls:	9.690 punts
4 de 9 sense folre, 2 de 8 sense folre, 3 de 10 amb folre i manilles carregat	
02. Castellers de Vilafranca:	8.070 punts
3 de 10 amb folre i manilles, 2 de 8 sense folre carregat, intent de 4 de 10 amb folre i manilles, 2 de 9 amb folre i manilles	
03. Colla Jove dels Xiquets de Tarragona:	7.090 punts
5 de 9 amb folre, 3 de 10 amb folre i manilles carregat, 9 de 8	
04. Capgrossos de Mataró:	6.040 punts
3 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles, 5 de 9 amb folre	
05. Colla Joves Xiquets de Valls:	5.755 punts
2 de 8 sense folre carregat, intent desmuntat de 4 de 9 sense folre, intent desmuntat de 4 de 9 sense folre, 3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre	
06. Xiquets de Tarragona:	4.000 punts
3 de 9 amb folre, 5 de 8, 4 de 9 amb folre	
07. Castellers de Sants:	4.000 punts
3 de 9 amb folre carregat, 3 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles carregat, 4 de 8	
10. Marrecs de Salt:	3.265 punts
5 de 8, 3 de 9 amb folre carregat, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 2 de 8 amb folre	
11. Castellers de Barcelona:	3.080 punts
intent desmuntat de 4 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre, intent desmuntat de 3 de 8, 3 de 8	
12. Castellers de Sant Cugat:	2.980 punts
5 de 8, 3 de 9 amb folre carregat, 4 de 8	
13. Castellers de Sabadell:	2.845 punts
7 de 8, 3 de 9 amb folre carregat, 4 de 9 amb folre carregat, 4 de 8	
14. Castellers de la Vila de Gràcia:	2.255 punts
2 de 8 amb folre, intent de 3 de 9 amb folre, 4 de 8, 3 de 8	

En negre, els castells que compabilitzen per a la classificació final.

Finalment, dins el marc de la Tàrraco Arena, arriba el preuat castell de 9

Festa Major de Les Corts

Eduard "Teddy" de la Rosa

El diumenge 14 d'octubre la Colla va actuar, com sempre per aquestes dates, a la Festa Major de Les Corts, una plaça que històricament ens ha donat grans alegries però també algunes decepcions i alguns ensurts, com a la meva primera actuació aquí, l'any 2005, quan varem carregar el primer 3 de 9 amb folre des que jo vaig entrar a la colla i que ens va glaçar el cor a tots a causa d'una caiguda molt i molt complicada.

Com acostuma a passar en les actuacions que estan properes a un pont, sempre costa una mica més que el gran gruix de la Colla hi prengui part, i això es va notar tant en l'assaig general, que aquesta vegada es va traslladar excepcionalment al dijous, com en l'assemblea

extraordinària convocada pel dissabte 13 per ratificar el canvi del cap de colla, com a la mateixa actuació.

Aquesta va tenir lloc acompanyats com és habitual des de fa molts anys pels Minyons de Terrassa i també pels Castellers de la Vila de Gràcia, sota l'amenaça dels aiguats que l'huracà Leslie semblava que anava a provocar. Finalment el sol va sortir i l'actuació es va poder dur a terme a la plaça Comas tal com estava previst.

Quant a la pròpia actuació, per part nostra la varem iniciar amb dos pilars de 4. Pel que fa als castells, l'actuació va consistir en una clàssica de 8, un cop descartada la torre de 8. Com ja s'està convertint en un costum que crec que no ens afavoreix en absolut, cap dels tres castells es va poder descarregar a la primera; el 3 de 8 va pujar després d'un peu desmontat, el 4 de 8, després de dos peus desmontats, i la torre de 7 es va descarregar en el segon intent, ja que el primer es va haver de desmontar. Ja sigui per qüestió de mides, per deformacions ens les estructures a l'hora d'entrar a les pinyes o per temes de confiança, la qüestió és que en ocasions ens costa molt tirar els castells a la primera, cosa que no afavoreix

ni el ritme de l'actuació ni la nostra pròpia moral a l'hora d'afrontar els castells.

Per finalitzar, la ronda de pilars amb un pilar de 5 i tres pilars de 4 (un, però, queda en intent desmontat), un dels quals va significar el debut del Toni Montolio com a anxaneta en un pilar al balcó. Un altre debut, per dir-ho així, va ser el de l'Eric Llambrich com a segon al 4 de 8. No deixa de ser curiós tenint en compte que ja havia fet el quatre de nou com a terç, així que més que un debut és una anècdota.

De totes formes, per anècdota recordar què va passar amb el 4 de 8 dels Minyons. Com a casteller que sempre he estat a les pinyes, i sovint també a les de les altres colles, he observat que la seqüència d'una llenya acostuma a ser la mateixa: primer es deixen de sentir les gralles i timbals; després hi ha una mena de contracció de la pinya que fa que tothom faci un pas endavant. A continuació comencen a sentir-se els cops i les lamentacions, i finalment la foscor provocada pels companys que feia només unes dècimes de segon no eren literalment a sobre meu. Doncs bé, en el 4 de 8 dels Minyons, mentre s'estava alçant el castell, es va produir la primera de les fases: els músics van deixar de tocar. immediatament fas el passet endavant i prems les dents i el que no són les dents..., va ser una d'aquelles situacions en què penses: "aquesta vegada ha caigut per l'altra banda", però era curiós no sentir els cops ni la foscor. Com que soc un casteller disciplinat, no em vaig atrevir a mirar amunt perquè sé que a vegades els castellers de tronc i canalla arriben a la pinya quan ja no els esperes, però el més sorprenent de tot va ser quan de sobte els músics van continuar tocant i el castell es va poder desmontar. Pel que em van explicar els qui ho varen veure, el pom de dalt es va despenjar, però amb una tècnica digna de les millors *spider-girls* es van poder enganxar al tronc i baixar més o menys ordinaradament per la rengla que varen poder.

En definitiva, una actuació on potser podríem haver fet un petit pas endavant però que, per la falta de camises que aquesta temporada estem patint massa sovint, hauríem de deixar per a una altra ocasió.

Plaça Comas de Barcelona, 14 d'octubre de 2018

Minyons de Terrassa:

tres pilars de 4, intent desmontat de 4 de 8, 4 de 8, 3 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre, pilar de 7 amb folre, dos pilars de 5

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4, 2 de 7, 3 de 8, 4 de 8, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 3 de 8, 4 de 8, intent desmontat de 2 de 7, 2 de 7, pilar de 5, pilar de 4, intent desmontat de pilar de 4, pilar de 4 al balcó

Diada del Roser dels Xicots de Vilafranca

Eduard Paris

El dissabte 27 d'octubre del 2018 ens desplaçàvem a Vilafranca del Penedès per participar en la Diada del Roser que organitzen els Xicots de Vilafranca. Tot i aquesta tardor plujosa, el temps ens va respectar durant l'actuació.

Després de concentrar-nos al local dels Xicots i venir en cercavila cap a "la plaça més

La negra nit i el fred tampoc ajuden i hem de canviar la torre pel 4 de 8, que descarregarem de forma treballada

castellera", la Plaça de la Vila, començàvem amb el 3 de 8. L'atacàvem al segon peu, i el resolem controlant un cert moviment durant tot el castell.

En segona ronda, portem el 2 de 8 amb folre, un dels castells més assajats al local aquest any però que no

acaba de veure plaça. La manera de muntar-ho es fa un xic lenta, amb poca determinació, i quan sonen gralles no s'arriben a col·locar dosos que ja l'estem desmuntant. La negra nit i el fred tampoc no ajuden. Certament, no aconseguim confiar en nosaltres mateixos i canviem el programa: 4 de 8, també muntat al segon peu, i que descarreguem de forma treballada.

Per tancar les rondes, 5 de 7 per tornar a creure en el 5, i un pilar de 5 final. En general, els castells ens serveixen per donar oportunitats a canalla i, a falta d'excel·lir a Vilafranca, per rodar-nos per a fer un bon paper al final de temporada.

De Xicots destaquem un 4 de 8 i de la Colla Castellera de Sant Pere i Sant Pau, el 3 de 8 i el 2 de 7.

Sortim del Penedès amb la sensació de que potser hem estat dispersos, poc concentrats, i que no hem arrodonit una bona diada a aquestes alçades de temporada. Fa falta treballar una mica més els castells i aplicar-hi una dosi de confiança. Ara bé, ens hi posarem!

Plaça de la Vila de Vilafranca del Penedès, 27 d'octubre de 2018

Xicots de Vilafranca:

4 de 8, 5 de 7, 4 de 7 amb agulla, dos pilars de 4

Colla castellera de Santa Pere i Sant Pau:

3 de 8, 2 de 7, 5 de 7, dos pilars de 5, tres pilars de 4

Castellers de Barcelona:

3 de 8, intent desmuntat de 2 de 8 amb folre, 4 de 8, 5 de 7, pilar de 5

Festa Major de la Verneda

Oriol Meléndez

La diada de les estrenes

El mes de novembre, toca acabar la temporada vermella i les dues darreres actuacions de la temporada es fan a les dues darreres festes majors del Districte Sant Martí, on tenim el nostre local d'assaig i social: es celebren a l'estimada Verneda i al Clot, la nostra segona plaça després de Sant Jaume.

Aquest any la diada es presentava amb força coses noves, el lloc d'actuació era diferent a l'habitual i és que per primera vegada actuariem a la plaça de la Palmera en lloc del tradicional Parc de Sant Martí, lloc habitual però no l'únic en què hem actuat, i recordat per la flaire a paella de les diades. La segona novetat és que hi actuàvem amb una colla convidada, els Castellers de l'Adroc, a diferència dels altres anys en què hi actuàvem en solitari. Després l'associació de veïns ens va convidar a dinar una botifarrada popular.

La Verneda és una diada esperada per a molts castellers, sigui la seva posició la que sigui, ja que és un dia on la colla aprofita per a fer castells de 6 i de 7 que suposen

Diada ben especial per a mi donada la meva estrena tant al tronc com al nucli dels castells

l'estrena de molts castellers, sobretot a nivell de canalla i els darrers anys de tronc, ja que durant la temporada degut a l'exigència de les diades no acostumen a tenir la seva oportunitat.

A l'hora d'inici de la diada, tot i que les dues colles ja hi érem, l'actuació no va començar fins ben bé una bona estona més tard ja que la ambulància que estava concertada no va aparèixer per un error d'aquesta. Després de gestions de la Junta de la Colla finalment la diada va poder començar en una plaça en què lluïa el sol i hi havia públic expectant de veure castells, tot i ser dissabte al migdia i en un horari poc habitual de diada.

Després de dos pilars de 4 simultanis d'inici, un d'ells amb el debut de la meva germana Marina de segona,

vam començar la diada d'estrenes amb un 5 de 6, amb debut complet del pom de dalt com a fet més destacable, el Bou i jo a segons, i altres estrenes que segur que se m'escapen.

Tot seguit vam aixecar un castell poc habitual, el 7 de 6, i degut a problemes a l'hora de tancar la pinya vam desmuntar un primer peu, cosa bastant habitual aquesta temporada, i al segon peu el castell va tirar amunt però l'acotxador del 4 no ho va veure del tot clar i, després d'una bona estona d'indecisió de la canalla,

finalment el castell va quedar en intent desmuntat. El vam repetir i aquest cop el varem descarregar sense complicacions, amb debut de bona part de pom de dalt i l'Abèlix i el novell Contreras a baixos, entre d'altres debuts habituals com he dit abans.

Va arribar el moment del castell de 7, un 4 de 7 dominat en tot moment i amb els debuts de l'Ainhoa i la Marina al pis de quarts i bona part del pom de dalt.

Finalment com a quart castell, per a donar encara més oportunitats de lluir-se als no habituals, varem alçar el 4 de 6 amb el pilar. Castell ben treballat però que a la motxilla de sortida de l'enxaneta, l'aixecador no la va poder parar i el castell va quedar de forma inesperada en carregat, i és que a l'assaig s'havia completat sense problemes. Un nou castell amb debuts, tant al 4 com al pilar, i a tot arreu, pinya, tronc i canalla.

Vam tancar la diada amb uns altres dos pilars de 4 simultanis i amb la mirada posada a la darrera diada de l'any al Clot.

Com heu pogut llegir, aquesta diada va ser diada d'estrenes per a molta gent, en posicions poc habituals per a ells. Personalment em vaig estrenar tant al nucli com al tronc del castell, va ser una experiència meravellosa el fet que la Tècnica confiés en mi per posar-me en els castells, encara que no tingués experiència a plaça en aquest tipus de posicions. Al final la barreja de nervis inicials i l'eufòria de descarregar els meus primers castells al tronc i al nucli van fer que aquella actuació sigui una de les que recordo amb més carinyo.

Plaça de la Palmera de Sant Martí de Barcelona, 3 de novembre de 2018

Castellers de l'Adroc:

3 de 6, 3 de 6 amb agulla, intent desmuntat de 2 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

dos pilars de 4, 5 de 6, intent desmuntat de 7 de 6, 7 de 6, 4 de 7, 4 de 6 amb agulla carregat), dos pilars de 4

Festa Major del Clot-Camp de l'Arpa

Josep Freixes "Panda"

Últim dia que ens posem la camisa aquesta temporada. Un sentiment entre d'alegria i de pena, ja que hem tingut altibaixos durant temporada; tot i això, no ha anat tan malament. Alegria per ser una diada nostra, especial, on sempre vas a fer grans coses. Pena perquè s'acaba la temporada i s'acaben els assajos, les diades, les festes, els castells...

És l'11 de novembre i ens reunim al matí al local. Alguns totalment desperts, altres amb els llençols enganxats a la cara, i altres fugint del sol i buscant l'aigua per passar la ressaca, les bones festes del Clot. Entre salutacions, comencem la cercavila, escortats per la policia; sembla ser que som molt importants. Com a mínim no som una colla trista i gris. Tot i això, no som nosaltres la colla de la ciutat, de la Ciutat Comtal, la capital? Crits, càntics, canalla rient, això som nosaltres fent la cercavila.

Arribem a la plaça Valentí Almirall, davant l'Ajuntament del Districte, la nostra plaça que aquesta diada compartim amb els Castellers de Sabadell i els Al·lots de Llevant.

Ho descarreguem tot però alguns pensem si no hem fet els deures i si podríem fer un castell de 9

Durant el cercavila de les matinades del Clot visitem a la Montse de la laia Nita que tant col·labora amb nosaltres

Personalment començó la diada amb nervis, tinc expectatives de com a mínim fer la mateixa diada que al concurs.

Però, després de veure acabar els falcons, comencem a entrar les colles amb els pilars caminant, i darrera tota la colla, que ens situem al mig de la plaça, disposats a donar-ho tot. Aquesta diada

nostra marca la fi de la temporada, i els resultats de tots els esforços d'aquest any al pati del local. La pinya ja és a l'app, mirem tots on anem, sortim de 5 de 8, un bon castell que tenim amb sabor agredolç durant la temporada, molts peus desmontats, intents i fins i tot alguna caiguda. El 5 de 8 és un castellot, encara que no ho sembli, i requereix estar al màxim. Estem nerviosos i es nota, ja que fem un intent desmontat. Però aquest cop la segona és la bona, i a partir d'aquí la diada va força bé per a nosaltres, i per a la resta de colles. I ho dic perque fem una diada on tot està descarregat.

Un 5 de 8 per cloure la temporada 2018

Seguidament el plat fort, el castell folrat: la torre de 8. Tornem a fer el ritual de totes les pinyes, algú crida: "La pinya ja és a l'app". I tots traiem el mòbil per buscar-nos, sempre hi ha algú que mai sap on va, o que és un fantasma que no apareix a l'app. Ens fiquem al lloc, es comença a tancar, ens apinyem fins a quedar sense respiració, això als assajos no passa... I comencen a pujar segons, folre, terços..., i silenci. "Tot està bé?" A baix tots pensem que sí, que ningú l'està embolicant, ni està fent sardanes, ni trepitjant raïm. I el castell puja i baixa. No direm que tranquil, sinó treballat, o millor dit, un castell divertit, com només nosaltres sabem fer, amb tremolins per aquí, balls de sardanes per allà, algú que trepitja raïm, algú que crida, algú que ja no pot més i penses que es desmaiarà... Amb eufòria però no tanta, descarreguem a la primera el castell que moltes altres vegades aquesta temporada no hem fet a la primera... Acabem la diada amb un 3 de 8, sense penes ni glòries, un de més. Tot descarregat, però ens falta alguna cosa, molts pensem si no hem fet els deures i si podríem fer un castell de 9. Per acabar d'arrodonir la temporada, un castell de 9 seria la cirereta del pastís. Perquè ens espera una nova temporada per davant com mai veurem, ja que és el 50è Aniversari de la Colla. Com a desig personal per a la temporada demano que en els pilars al balcó també hi acabi pujant el segon, aquesta vegada poc li ha faltat... Tan divertit com seria... Ah, i la imatge que queda per sempre, els deu pilars de comiat per una temporada que potser no ha estat de 10 pel que fa als castells, però que ha estat de 10 per la gent que fa gran aquesta colla.

Tot s'acaba rematant-ho amb una gran festa al local, però millor no explicar res del que ha passat, no fos cas que algun pare no sabés què fa el seu fill, o una filla no sabés què fa la seva mare en aquestes festes. Al final tot això no es pot explicar com explica un l'anjaneta què és pujar allà a dalt, com explica un

terç la seva experiència a dalt del segon, com explica una crossa del folre què és ser crossa, com explica com se sent un primer vent en un castell quan va malament, com ho expliquen els baixos, els taps com poden explicar que es fiquen allà on ningú els veu però tan importants que són...

Per això la diada de l'11 de novembre del 2018 no és l'última de la temporada, és la diada que ens reconeixement per tota la feina feta durant l'any. Una diada maca, emotiva, on ens reunim tots, els que hi són, els que no hi són i els que estan per vindre. I tots cada any fem la foto a les escales, però qui sap si algun dia hauríem de canviar de lloc i anar a un de més gran.

Plaça de Valentí Almirall de Barcelona, 11 de novembre de 2018

Castellers de Sabadell:

dos pilars de 4, 7 de 8, 3 de 8, 4 de 8, pilar de 5 + pilar de 5 carregat+idpd5

Al-lots de Llevant:

pilar de 4, 3 de 7, 3 de 6 amb agulla, 4 de 6, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant , intent desmontat de 5 de 8, 5 de 8, 2 de 8 amb folre, 3 de 8, pilar de 5, deu pilars de 4, pilar de 4 al balcó

Els deu pilars de 4 simultanis de la Diada de la Festa Major del Clot

Altres actuacions

Laura Rami

Durant aquest 2018 hem realitzat moltes actuacions menors que podríem separar en tres grups. El primer serien les actuacions en congressos i/o actes socials. Un segon grup serien els pilars pel llibre del 50è Aniversari i, per últim, els pilars de dol per membres de la Colla que ens han deixat aquest any. En la majoria d'aquests esdeveniments hem sovintejat el pilar de 4 i en alguns casos s'ha completat amb castells de 6 o 7. Val a dir que en totes aquestes actuacions ha predominat l'ambient festiu tot i que no sempre hem comptat amb el nivell de presència que ens hauria agradat però, tot i així, sempre ens n'hem sortit prou bé i les reaccions del públic així ho avalen.

Abans de passar a detallar una per una les actuacions, m'agradaria agrair als incondicionals, sempre presents, sempre a punt, sempre disposats i amb una rialla (sense vosaltres no sé què fariem!!!!), així com a la part comercial que ens ha proporcionat aquests anhelats "bolos" que tant necessita la Colla i així s'ha pogut fer el viatge a Londres que d'altra manera no hagués estat possible.

Durant la primera meitat de l'any vam fer vint-i-quatre pilars de 4, dos el 18 de febrer al local per un reportatge d'una televisió anglesa de la Penya Blaugrana, un al Restaurant Can Magí de Sant Cugat per un congrés, tres a la Plaça Font i Sagué per la Mona Solidària, quatre a l'Avinguda Paral·lel a la manifestació per la llibertat dels presos polítics –on també vam executar un 3 de 7–, cinc al Saló de Cent i Plaça Sant Jaume (pel llibre del 50è i pel Congrés WUWM 2018), un a l'Hospital de Sant Pau amb motiu de la donació de sang de les penyes blaugranes, un a la Plaça de Can Robacols pel cercavila de primavera del Clot-Camp de l'Arpa, dos a l'Hotel Mandarín Oriental per un congrés –on també vam fer un 3 de 6, igual que a l'Observatori Fabra, que també va veure dos pilars de 4 i un 3 de 6–, dos més a la Fira de Barcelona pel congrés de la Revlon –amb un 3 de 7–, i un a la rebuda a la Flama del Canigó.

De juliol a desembre hem fet trenta-sis pilars de 4. Vam començar a la Basílica de Santa Maria del Mar

amb tres pilars de 4 pel llibre del 50è, seguits per dos pilars de 4 de dol pels nostres companys Miquel Bonet i David Gascon als tanatoris de Sancho de Ávila i de les Corts, respectivament. L'11 de Setembre per la Diada de Catalunya vam fer cinc pilars de 4, un d'ells al monument de Rafael de Casanova i els altres a l'Avinguda Diagonal amb carrer Lepant durant la manifestació convocada per l'ANC i l'Òmnium Cultural, on també vam executar un 3 de 7 i un 4 de 7. El 13 de setembre per la inauguració del curs de l'Escola Sagrat Cor de Sarrià vam fer un pilar de 4, així com al VII festival BCN Vive México el dia 16 al Poble Espanyol. El dia 29 de setembre se'n van fer dos més durant l'aniversari de l'1 d'Octubre, a la Rambla Prim i a la plaça General Moragues. Ja a l'octubre, a l'IoTS World Congress a la Fira de Barcelona vam fer-ne un, acompanyat d'un 3 de 6 i, a la sortida i davant la Font de Montjuïc tres pilars de 4 amb la font il·luminada. Darrerament, els dies 23 i 24 de novembre a l'Hotel Alimara vam fer-ne dos per la convenció de Penyes Blaugranes del Barcelonès Est i un al Centre de Convencions del Fòrum per l'empresa Suara. I, per tancar, al desembre sis pilars de 4 al Park Güell i al Museu Marítim pel llibre del 50è, un parell més a l'Escola Casas per la Festa de Nadal i a la Plaça Angeleta Ferrer per l'obra de teatre "Els Pastorets" del grup Alisos, cinc més pel llibre al Poble Espanyol, MNAC i Piscines Municipals de Montjuïc, i dos pilars a l'actuació de congrés al nostre local per l'empresa Living It per a la família nord-americana Case, que també van veure tres castells de germanor amb Xicots (3 de 6, 4 de 6 amb agulla, 4 de 6).

Per acabar, només em queda reiterar el meu agraïment a tots els que hi heu estat, i demanar, als que no, que us animeu, perquè com més serem... més riurem i millors actuacions podrem proposar i dur a terme. Agrair de la mateixa manera als qui s'han encarregat de demanar permisos per poder fer pilars en llocs de somni i als fotògrafs perquè sense ells no hi hauria llibre. Veurem què ens depara l'any vinent...

Concentració a les Piscines Municipals de Montjuïc per fer la fotografia del pilar commemoratiu del 50è Aniversari

QUADRE D'ACTUACIONS DE LA TEMPORADA 2018

Data	Població	Lloc de l'actuació	Motiu	Actuació
11-feb-18	Barcelona	Plaça Sant Jaume	Festes de Santa Eulàlia	pd4 (Santa Eulàlia), pd4, id5d7, 5d7, 4d8, 7d7, pd5bc + dos pd4
18-feb-18	Barcelona	Local Castellers de Barcelona	Reportatge TV Penya Blaugrana	pd4, pd4
04-mar-18	Vilafranca del P.	Pl. Milà i Fontanals	Diada de dones	pd4, 3d7, 4d7, 4d6a, 3d6 germanor (Xicots i Joves de Valls), pd4c
17-mar-18	Barcelona	Basilica Santa Maria del Pi	Festes de Sant Josep Oriol	dos pd4, 3d7, 5d7, 4d7, pd5, pd4
18-mar-18	Barcelona	Plaça Valentí Almirall	Diada d'inici de tempoarda	pd4 cam, 5d7, 4d8, 7d7, vd5
25-mar-18	Vic	Plaça Major de Vic	Mercat del Ram de Vic	dos pd4, 5d7, 4d8, 4d7a, vd5
27-mar-18	Sant Cugat del V.	Restaurant Can Magí (Av. Can Magí, 5)	Congrés	pd4
07-abr-18	Barcelona	Plaça Font i Sagué	Mona solidària	pd4, pd4, pd4
07-abr-18	Lleida	Plaça de la Paeria	Aniversari Castellers de Lleida	5d7, 4d7a, 4d7, pd5
15-abr-18	Barcelona	Av. Paral-lel-c/Manso	Manifestació alliberament presos polítics	pd4, pd4, 3d7, dos pd4
15-abr-18	Barcelona	Av. Portal de l'Àngel	Diada de Can Jorba	3d8, 4d8, 5d7, pd5
15-abr-18	Barcelona	Saló de Cent Ajuntament	Pilars 50è Aniversari	pd4 (Plaça Sant Jaume), pd4, pd4 (Saló de Cent)
16-abr-18	Barcelona	Saló de Cent Ajuntament	Congrés WUWM 2018	pd4, pd4
28-abr-18	Barcelona	Plaça Comas	Festes d'abril	dos pd4, 3d7, 5d7, 4d7, dos pd4
29-abr-18	Vilanova i la G.	Plaça de la Vila	Diada de Sant Jordi dels Bordegassos	2d7, 4d8, 5d7, pd5
05-mai-18	Barcelona	Hospital de Sant Pau	Donació de sang penyes blaugranes	pd4
05-mai-18	Barcelona	Plaça Can Robacols	Cercavila de primavera	pd4, pd4 (Plaça del Mercat)
06-mai-18	Cerdanyola del V.	Local dels Castellers de Cerdanyola	Diada del Roser	pd4, 2d7, 5d7, 3d8, pd5
17-mai-18	Barcelona	Hotel Mandarin Oriental (Pg. de Gràcia, 38)	Congrés	pd4, 3d6, pd4
20-mai-18	Barcelona	Plaça Major de Nou Barris	Festa Major de Nou Barris	dos pd4, 3d8, 2d7, id4d8, 4d8, vd5
26-mai-18	Terrassa	La Seu d'Ègara	Diada de Patrimoni de Terrassa	dos pd4, 3d8, 2d7, 5d7, pd5
27-mai-18	Barcelona	Plaça de la Barceloneta	Festes de la Barceloneta	dos pd4, 2d7, 3d8, 4d8, pd5
30-mai-18	Barcelona	Observatori Fabra	Congrés	3d6, pd4, pd4
04-jun-18	L'Hospitalet de L.	Fira de Barcelona	Congrés Revlon	3d7, dos pd4
09-jun-18	Valls	Plaça del Pati de Valls	Diada del Pati de Valls	pd5, 3d8, 2d8f, 4d8, vd5
16-jun-18	Barcelona	Plaça del Rei	Vigília 49è Aniversari	dos pd4, id3d8, 3d8, 2d7, 4d8, pd5, pd4
17-jun-18	Barcelona	Plaça Sant Jaume	49è Aniversari	pd4 cam, 3d8, 2d8f, 4d8, pd5b, vuit pd4+idpd4
23-jun-18	Barcelona	Plaça Sant Jaume	Flama del Canigó	pd4
01-jul-18	Barcelona	Basilica de Santa Maria del Mar	Pilars 50è Aniversari	pd4 (altar), pd4 (c/Argenteria), pd4 (façana principal)
01-jul-18	Barcelona	Plaça Comercial	Festa Major del Casc Antic	dos pd4, 3d7, 5d7, 4d7a, pd5, pd4
06-jul-18	Londres	Marge nord riu Tàmesi (Tower Bridge)	Viatge a Londres	pd4, pd4
07-jul-18	St Margarets, Twickenham, Londres	Parc de Moormead	St Margarets Fair	pd4, 3d7, 4d7a, 4d7, dos pd4
14-jul-18	Barcelona	Plaça de la Gardunya	Festa Major del Raval	id5d8, 3d8, id4d8, 4d8, pd5, dos pd4
21-jul-18	Barcelona	Basilica de la Sagrada Família	Pilars 50è Aniversari	pd4, pd4
24-jul-18	Barcelona	Tanatori Sancho de Ávila	Comiat Miquel Bonet	pd4 dol (Miquel Bonet)
29-jul-18	Salt	Plaça Lluís Companys	Festa Major de Salt	pd4 cam, 3d8, id2d8f, 2d7, 4d8, pd5, dos pd4
04-agosto-18	Vilafranca del P.	Plaça de la Vall del Castell	Diada de Màrtirs Street	pd5 dol (Miquel Bonet), 5d8, id3d9f, id2d8f, 3d8, vd5
08-agosto-18	Barcelona	Tanatori de les Corts	Comiat David Gascon	pd4 dol (David Gascon)
08-set-18	Barcelona	Plaça del Mercat	Diada del Mercat	dos pd4, 3d7, 4d7a, 4d7, pd5
09-set-18	Sabadell	Plaça de Sant Roc	Festa Major de Sabadell	pd4cam, 3d8, id4d8, 4d8, 5d7, pd5, pd4
11-set-18	Barcelona	Monument a Rafael Casanova	Diada de Catalunya	pd4
11-set-18	Barcelona	Av. Diagonal-c/Lepant	ANC-Òmnium Cultural	pd4, dos pd4, 3d7, 4d7, pd4
13-set-18	Barcelona	Sagrat Cor de Sarrià (c/Sagrat Cor, 25)	Inauguració curs	pd4
16-set-18	Barcelona	Parc del Centre del Poblenou	Festes del Poblenou	dos pd4, id2d8f, id2d8f, 3d8, id2d8f, 4d8, pd5
16-set-18	Barcelona	Poble Espanyol (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 13)	VIII festival BCN Vive México	pd4
23-set-18	Barcelona	Plaça Sant Jaume	Festes de la Mercè (Diada Històrica)	pd4 cam, pd4, 5d8, i3d9f, i3d9f, 4d8, pd5b + dos pd4
24-set-18	Barcelona	Plaça Sant Jaume	Festes de la Mercè (Diada Colles Locals)	pd5 (Plaça de la Mercè), pd4 cam, pd4, 5d8c, 4d8, 3d8, dos pd4 + ipd5
30-set-18	Barcelona	Rambla Prim	Cercavila aniversari 1 d'octubre	pd4 (Rambla Prim), pd4 (Plaça General Moragues)
06-oct-18	Barcelona	Plaça del Consell de la Vila	Festa Major de Sarrià	pd4 cam, dos pd4, 3d7, 4d7a, 4d7, pd4
07-oct-18	Tarragona	Tarraco Arena Plaça	XXVII Concurs de Castells de Tarragona	id4d9f, 4d9f, 2d8f, id3d8, 3d8, pd5c
14-oct-18	Barcelona	Plaça Comas	Festa Major de les Corts	dos pd4, 3d8, 4d8, id2d7, 2d7, pd5, pd4+idpd4+pd4b
17-oct-18	Barcelona	Pavelló PZ6 Fira de Barcelona	IoTS World Congress	3d6, pd4
17-oct-18	Barcelona	Plaça Carles Buïgas	Pràctica després de l'IoTS World Congress	pd4, pd4, pd4
27-oct-18	Vilafranca del P.	Plaça de la Vila	Diada del Roser	3d8, id2d8f, 4d8, 5d7, pd5
03-nov-18	Barcelona	Plaça de la Palmera de Sant Martí	Festa Major de la Verneda	dos pd4, 5d6, id7d6, 7d6, 4d7, 4d6ac, dos pd4
11-nov-18	Barcelona	Plaça Valentí Almirall	Festa Major del Clot-Camp de l'Arpa	nou pd4 i un pd5 (matinades), pd4 cam, id5d8, 5d8, 2d8f, 3d8, pd5, deu pd4, pd4b
23-nov-18	Barcelona	Hotel Alimara (c/Berruguete, 126)	Convenció de Penyes Balugranares Barcelonès Est	dos pd4
24-nov-18	Barcelona	Centre de Convencions Internacionals de Barcelona (CCIB)	Convenció de l'empresa Suara	pd4
02-des-18	Barcelona	Park Güell i Museu Marítim (Av. Drassanes, s/n)	Pilars 50è Aniversari	pd4, pd4, pd4 (Park Güell), pd4, pd4, pd4 (Museu Marítim)
15-des-18	Barcelona	Escola Casas (c/Sant Joan de Malta, 44)	Festa de Nadal	pd4
23-des-18	Barcelona	Plaça Angeleta Ferrer	Obra de teatre "Els Pastorets"	pd4
29-des-18	Barcelona	Poble Espanyol, MNAC i Piscines Municip. de Montjuïc	Pilars 50è Aniversari	pd4 (Poble Espanyol), pd4, pd4 (MNAC), pd4, pd4 (Piscines)
29-des-18	Barcelona	Local Castellers de Barcelona	Congrés Living It	pd4, 3d6 germanor (Xicots), 4d6a germanor (Xicots), 4d6 germanor (Xicots), pd4

Jordi Agut

Un vilafranquí a la Colla

Toni Mañané

El Jordi Agut (Vilafranca 1950) forma part de la Colla des de gairebé el seus inicis. Al llarg d'aquest temps ha ocupat diversos càrrecs de responsabilitat com a relacions públiques, secretari, president o representant de la Colla a la CCCC. Castellerament formava part del tronc.

És indubtable que aquesta extensa xerrada ens ajudarà a coneixer millor d'on venim.

Els inicis.

Jo neixo a Vilafranca i en aquella època no estava ben vist anar a les colles de castells. Les famílies deien: allà no faràs res de bo, els nens són maleducats, etc. Aleshores entro als Falcons de Vilafranca, que sí que estaven ben vistos. Quan tinc 18 anys, junt amb d'altres falconers, diem ara és el moment de fer castells i entrem a la colla de Vilafranca. M'hi estic una temporada i acabo fent un 4 de 6 net amb camisa verda.

Als 19 anys vinc a viure a Barcelona per treballar a la Fecsa i per casualitat em trobo en Sala, que em diu: "home, saps que aquí a Barcelona anem a fer una colla, per què no t'hi apuntes?". I així ho vaig fer, juntament amb el Manel Escudé (per cert, segon del primer 4 de 8 de la colla) i algun més del Vendrell, com el Joan Ramon Ivern i d'altres que estudiaven a Barcelona, ens posem en contacte i ens hi engresquem.

Jo no hi soc en el moment concret de fundació de la Colla, però sí que ja faig pinya en el primer castell que fa la colla en la seva història: un pilar de 4 en la inauguració del monument casteller de Coma-ruga. Un monument que en aquell moment s'inaugura en un lloc que es va triar perquè deien que era equidistant de les places castelleres més importants del moment (Tarragona, El Vendrell, Valls i Vilafranca). Posteriorment, aquest monument es va traslladar a l'entrada del Vendrell. En aquest pilar jo hi era encara sense camisa. Hi recordo el Nico, el Sala i d'enxaneta l'Àngel Moreno.

També, en els meus records confusos, crec que aquell any (1969) jo soc a la plaça de Sant Jaume, per la Mercè. El que no recordo és si ja portava camisa. Pel mes d'octubre, es fa una actuació amb motiu de la inauguració de l'antiga sastreria Modelo (davant de la Font de Canaletes) i allà jo ja vaig debutar amb camisa fent un 4 de 6. En aquesta actuació ja pujo juntament amb gent dels Castellers de Vilafranca, que ens van venir a ajudar aquell dia. Aquesta és la meva primera actuació. Tenia en aquella època 19 anys.

La Colla creix i cal canviar el model organitzatiu.

La primera cosa que potser canvia la Colla és que tot allò que portava l'omnipresent Sala, que ho tenia tot al cap, arriba un moment que ens diem: ei, això està creixent i ho hem de canviar. I comencem a organitzar-nos per àrees. Les primeres feines que recordo que vaig fer per a la Colla són: la sortida a Berlín del 78, perque se m'encarrega de fer algunes trucades i gestions; també participo d'alguna manera en l'organització del 10è Aniversari de la Colla (actuació de deu colles a la plaça de Sant Jaume), i també en la Gira per Alemanya del 79. L'any següent ja entro a la Junta dins l'equip de Relacions Públiques, que aleshores el portava en Josep Mª Esteban, qui després passaria a ser cap de colla.

Posteriorment, recordo com a important per la Colla, l'arribada de la "Colla Xove", un grup de gent, alguns ja amics entre ells i que entren a dinamitzar la colla, donant-li un nou to (el Secre, el Balti...). Va ser una gropada d'aire fresc.

El 8 de 8.

El 4 de 8. va ser un castell que durant uns anys es va convertir en una obsessió per a la Colla. Durant un parell d'anys només parlàvem i patíem pel 4 de 8. Recordo el primer 4 de 8 que vam provar a Vilanova, quasi no vaig dormir la nit abans i no vaig

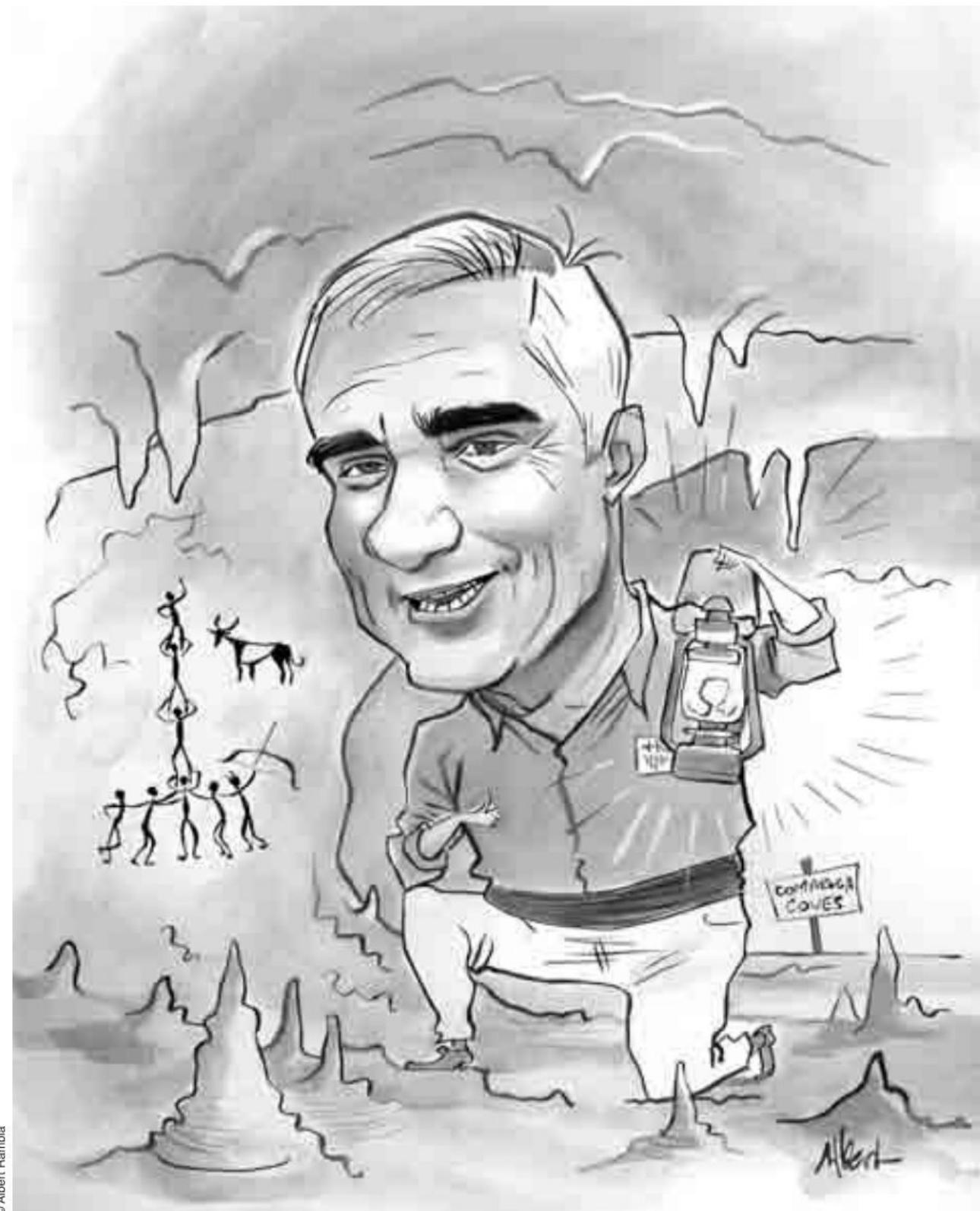
El Jordi Agut (dreta) i el Toni Parra, davant la mirada del Pere Rovira. Alemanya 1979

poder esmorzar. I fins que no el vam descarregar, va estar molt present, el coi de 4 de 8.

L'escissió de Santa Coloma.

Ve donada perquè eren uns nanos de barri amb alguns problemes i que potser els mimàvem massa, els cuidàvem molt. Els anàvem a buscar a Santa Coloma, tant per als assajos com per a les actuacions. Les sortides es feien amb un autocar des de Barcelona i un altre des de Santa Coloma;

vaja, que els portàvem de la mà. Aquest nanos es fan grans, ja tenen 20 o 22 anys, pujaven als castells, però feien una mica el que volien. És per això que se'ls demana –ja que eren prou autònoms– que entrin a la Junta, que s'impliquin en el funcionament de la Colla, que prenguin la responsabilitat de portar el grup de colomencs, que controlin la canalla... Però ens contesten que no volen aquella responsabilitat: castells sí, però portar la Colla no. Amb el temps es veuen amb cor de fer una colla i

la fan. Fins i tot –crec que el 1985– fem una actuació conjunta a l'avinguda Reina Mª Cristina, i ells fan millor actuació que nosaltres. Nosaltres teníem més gruix de gent però no teníem gairebé ni canalla ni pisos de dalt.

Bé, aquesta és la meva versió. D'altra gent antiga et diria altres coses. Per mi, jo no diria que fos una escissió molt traumàtica per a la Colla, però sí per a alguns components. Jo hi tenia bon rotlló amb alguns d'ells. Havíem anat a París, Copenhaguen... junts i teníem certs vincles d'amistat. De fet, malgrat que l'escissió va ser bona, jo recordo fins i tot haver col·laborat amb ells en temes de Generalitat, cultura, etc.

Quins altres càrrecs has ocupat a banda de relacions públiques?

Quan el Josep Mª Esteban plega perquè passa a ser el cap de colla, el substitueixo a Relacions Públiques i és l'època que entra com a ajudant el Farreny. També hi soc uns anys com a secretari, amb l'Albert Regola de cap de colla. Posteriorment, l'any 96, passo a ser president amb en Joan Penas de cap de Colla. Va ser un any difícil, i el 97 ja entra el Dávila i la gent jove, que agafen el relleu. També he estat, últimament (2008-2013), el representant de la Colla a la Coordinadora de Colles Castelleres de Catalunya (CCCC)..

Històricament les colles pagaven als seus castellers. Serem la primera en no fer-ho

Amb la creació de la Colla de Barcelona, es crea un nou model.

Som la primera colla que es funda i no cobrem per fer castells. Històricament les colles pagaven els seus castellers. Crec que fins a començaments dels 80, Vilafranca i la Vella no deixen de pagar els castellers. Som la primera que ja no paguem. Les colles antigues el que fan durant molts anys és pagar aquells que necessiten, o els que pugen o algun pare de canalla, potser no a tothom. Castellers de Barcelona aportem un nou concepte de colla.

Durant la teva època es produeix un canvi important en el format de la Mercè.

Pensa que, al principi de la Colla, per la Mercè passava una desfilada amb carrosses pel davant de l'Ajuntament, amb majorettes, etc., que desfilaven per un camí protegit amb tanques i en un moment determinat cridaven "castellers!" i saltàvem les tanques per accedir a l'espai i actuar. Va haver-hi un moment que vam dir que prou!, que o ens treien les tanques o nosaltres no hi actuàvem. De fet, un any, ens vam negar a actuar a la plaça, crec que el 75, i vam anar a fer castells a la plaça del Rei.

En l'àmbit municipal era difícil parlar amb

l'Ajuntament, érem una entitat nova i sense tradició a Barcelona. Va ser, però, Raimon Martinez Fraile, que era regidor durant el mandat de Narcís Serra (1979-1982), qui va entendre una mica que érem una activitat important, que se'ns havia de fer cas. També hi va ajudar que la Marta Tatjer es va inspirar en el model tarragoní per vestir les primeres Mercès populars, incorporant-hi el foc i altres activitats de cultura popular. La Marta, com que era de l'Arboç, va creure en la importància dels castells i ens va incorporar en el model de Mercè tal com l'entenem avui, amb un pes important de la cultura popular. D'aquí ve que fóssim nosaltres qui decidíem quines colles venien a la Mercè, ja que a diferència d'ara només es feien castells un dia, i era el 24, caigués quan caigués de la setmana.

Quins factors consideres que han estat importants per canviar la Colla?

Un canvi important va ser el de les dones i la seva incorporació a la colla. Va anar bé a nivell casteller i social. La "Colla Xove" ja estava formada també per dones i era gent que tenia 20-25 anys. I a la Colla van començar a venir famílies que tenien nens i nenes, fet que va fer que comencessin a pujar nenes com a enxanetes, nenes a dosos... Primer,

poques, però cada vegada més i fins avui... El tema de la incorporació de la dona no es va acceptar tan fàcilment, en principi, eh! Sí, ara sembla estrany, però quan es va discutir la seva entrada a la Colla no va ser acceptat per aclamació; potser m'equivoco, però el resultat de la votació a l'assemblea va ser aproximadament, d'un 60-40% a favor. No se sap exactament, perquè no s'han trobat els actes de l'assemblea, crec que de l'any 83. Era una cosa que no es veia normal. Potser sí que els Minyons ja havien començat a incorporar-hi les dones, potser també els Bordegassos...

A la llarga ha estat un èxit per moltes coses: habilitat, poc pes, més fines, etc. Cal recordar la Silvia Rue,

El Jordi Agut (de cara) parant a segons durant els anys 90

que va revolucionar la Colla creant les "mama Chicho", un equip de bàsquet que jugava contra equips de dones del barri. També es va fer un 4 de 6 només de dones, etc. Avui en dia no s'entendria una colla formada només per homes!

El local també va ser molt important, tot i quedar-nos entrampats financerament amb el local de Rossend Nobas, el primer local que va tenir la Colla. En aquella època no era tan normal tenir local. Moltes colles no en tenien i no el van tenir fins al cap de molts anys.

Ens vam relacionar amb la Federació Catalana de Gimnàstica, que ens va ajudar molt, donant-nos un ajut molt important, més del que creiem. També van tenir ajuts de l'Ajuntament i Cultura de la Generalitat.

Fins i tot als Estatuts inicials de la Colla figura-va que teníem una secció esportiva...

Efectivament. Havíem de posar estatutàriament que érem una entitat esportiva. En aquella època teníem el "Peque", que era passant de notari i la persona que ens preparava tota la documentació dels estatuts i hi va posar això.

També va ajudar a créixer la Colla els viatges a l'estranger. Jo els recordo molt gratament. Vam ser de les primeres colles a viatjar fora de Catalunya. Sí que la Vella de Valls havia anat a Brussel·les els 50. Però no era habitual...

Nosaltres vam sortir el 78, el 79, el 80, el 82... Érem l'enveja de les altres colles, vaja. Per a la Colla va ser molt important per conèixer món. En aquella època no era tan fàcil viatjar com ara. Recordo un munt de cartes i trucades per organitzar aquells viatges, també haver parlat amb el cònsol d'Espanya a Besiers, que era català, haver parlat amb el Casal Català de París, amb el pare de la Juliette Binoche per anar a actuar a Liévin, a prop de Lille. I també amb Estrasburg per fer una etapa intermèdia camí d'Alemanya...

Com veus el futur de la Colla?

La Colla segueix una evolució paral·lela al món casteller. Quan a finals dels 90 i a principis del 2000 hi ha la pujada del nivell casteller general, nosaltres també pugem i arribem a fer els castells de 9. Quan baixa, també nosaltres baixem una mica i aquests últims anys hem tornat a pujar el nivell. Anem una mica darrere de les colles grans, però aquí estem.

Mira, a nivell casteller en general veig una progressió cap a una manera de fer castells massa obsessiva, de massa compromís de la gent, amb moltes dates plenes, amb unes temporades massa llargues i amb poc component festiu, de gaudir castellerament. Això pot

El Concurs del 96 aplegà un bon nombre de veterans de la Colla. Ajupit al centre, l'Agut.

arribar a ser un problema i últimament ho podem veure en el fet que les colles aquest any per exemple han tingut problemes per portar gent a les places. Potser és que em faig vell i ho veig tot a la manera antiga...

Pel que fa a la nostra Colla, doncs veig que caldria una colla amb idees, amb un lideratge fort. I no parlo dels dos o tres darrers anys; parlo d'abans. Cal un lideratge fort que ens porti a créixer com a colla. Líders eren "Lo Ramon" o l'Eva Baró, per exemple. Però calen líders que es quedin a la Colla. Com a funcionament ens hauríem de fixar amb colles com Minyons o Capgrossos, que són colles homologables amb nosaltres...

Ja sé que no dic res de nou, però cal portar més gent i que aquesta es quedi. Però fixa't, això ja ho dèiem a la nostra època... També cal fer atenció a la part jove de la colla. És el futur...

Tenim uns vicis heretats que no hem sabut erradicar, com una major presència al barri, millors relacions amb segons quines colles (tarragonines, per exemple). També caldria millorar el calendari de la temporada, tant en els dies que actuem com amb les colles amb les quals actuem. No pot ser que anem a la Mercè sense alguna actuació important abans, després de quasi dos mesos des de Màrtirs. Quasi no anem mai a actuar a l'àrea de Tarragona, etc.

A veure, la Colla la veig bé, res a veure amb fa ja uns quants anys. No desapareixerem, ni passa res greu..., la Colla té un gruix social prou suficient per anar tirant endavant i solucionar els problemes que vagin sortint.

Penso que la celebració del 50è pot ser un revulsiu, no només pel que fa a castells sinó també com a presència mediàtica o de reconeixement del món casteller. Vol dir això que l'any del 50è farem una temporada extraordinària? No necessàriament, però sí que hem de saber aprofitar-la per créixer.

La Canalla pinta

Mireia Terré, 5 anys

El meu somni casteller

Aina Saugar

Era un dia tranquil com tots els altres, i sobretot per aquesta frase: "Aina, a dormir, que ja és l'hora". Jo vaig fer cas als meus pares i me'n vaig anar a dormir, i com moltes vegades pensant en castells. No sé si sabeu que el meu somni casteller és ser cap de colla, però dels Castellers de Barcelona; si ja pogués presentar-me com a cap de colla ja ho hauria fet, fins i tot ja tinc pensat qui serà cap de pilars, cap de canalla... Aquesta és la meva idea:

- Cap de Canalla: Emma
- Cap de Pilars: Carleta
- Caps d'Activitats: Paula i Saray
- Cap de Pinyes: Laia Muñoz
- Cap de Tronc: Laia Garcia
- Presidenta: Mery (si segueix a la Colla)

Però el problema de per què no es pot complir la meva idea és que no puc ser cap de colla perquè no soc major d'edat, i ves a saber per què la gent menor de edat no té dret a ser cap de colla, no tinc dret a escollir! Deu ser perquè els adults no confien en nosaltres? O perquè per ser cap de colla han de firmar uns papers a l'Ajuntament? Això dels adults i d'haver de ser major d'edat no ho entenc, però de tant pensar tot això m'ha vingut molta son i m'he adormit en cinc segons. Després d'una hora aproximadament he tingut tres somnis però cap tan "xulo" com el que us explicaré ara.

Començava un dijous qualsevol, que anava cap al local a fer castells, sí, sí, a fer castells...

Vaig entrar al local però en aquell cas arribava una mica tard, no hi havia quasi ningú comparat amb un assaig normal de dijous.

Sempre, quan entro al local, em fico la camisa, el mocador i els pantalons texans, però aquell dia els pantalons i la camisa no em servirien de gaire. Ara descobrireu per què no necessitava aquesta roba per fer castells.

Després de canviar-me sempre vaig a mirar un paper on trobo totes les proves que farem en aquest assaig i en quina prova va cada persona. Em va estranyar molt perquè teníem un munt de proves preparades, vaig preguntar per què hi havia tan poca gent i em van dir que era perquè hi havia una manifestació o alguna cosa així semblant, i jo vaig tornar a preguntar que com faríem l'assaig amb tan poca gent, perquè si un castell queia cauríem tots a terra perquè no hi hauria pinya, però la resposta de la cap

de canalla em va alegrar tot el que quedava de setmana, la cap de canalla em va dir que faríem un assaig boig!

L'assaig boig és que tu pots escollir quin castell vols fer i en quina posició, però tenint en compte que has d'aguantar més pes del normal, o

sigui que pots escollir la posició però sense passar-te, i jo he escollit tres castells diferents:

- pilar de tres aixecat per sota
- 4 de dosos amb l'Emma
- dirigir una prova

Aquestes són les proves que m'he demanat fer.

El primer que em va tocar va ser la de dosos amb l'Emma, després el pilar aixecat per sota i al final em van preguntar si volia ser cap de colla per a una prova, i vaig escollir un 4 de 5: era molt estrany perquè hi havia un tècnic a dosos, però jo la vaig voltar com si fos un pom normal, vaig acabar de dirigir el castell, em va anar perfecte, però em va fer despertar-me..., però estic convençuda que aquest somni canviarà el meu futur casteller, es complirà el meu somni, i seré cap de colla, ho sé.

Si pogués presentar-me a cap de colla ja ho hauria fet. No se perquè la gent menor d'edat no hi tenim el dret

Ja no soc Canalla

Marina Meléndez

Un de sol no fa res

Fa res que hem acabat la temporada i que també ha acabat la meva estada com a canalla. Podria dir que no ho trobaré a faltar, però llavors us estaria mentint. Quan vaig entrar a la Colla, fa exactament dos anys, no sabia que Castellers de Barcelona arribaria a ser tant important per a mi ni que formaria part del meu cor d'aquesta manera. Tot va començar amb un "anem a provar-ho" i des d'aquell moment ja no vaig voler marxar-ne. El motiu de no deixar-ho va ser la gent i el bon ambient que hi ha, però en gran part va ser per la canalla. Aquests petits gegants em van fer tenir ganes d'anar a assaig i millorar, de treballar per aconseguir coses grans, però sobretot em van ensenyar a treballar en equip, a confiar els uns en els altres, i saber que un de sol no fa res, sinó que tots junts ho fem tot. Encara que ara deixa de ser canalla, sou com una família per a mi, formada per vosaltres, però també pels tècnics, que ho donen tot per nosaltres, perquè ens sentim còmodes i estimats, i que des del primer moment ens acullen amb el seu millor somriure, siguis com siguis.

Canalla, heu deixat una petjada en mi que serà difícil

d'esborrar. Encara que només hagin sigut un parell d'anys, tinc motius suficients per dir-vos que sí, que us trobaré a faltar, a vosaltres i els vostres somriures en els pitjors moments, les vostres abraçades espontànies, i les vostres celebracions a cada castell. Gràcies per fer-me feliç i per deixar-me ser com soc des del primer moment. No deixeu mai de somiar ni tireu la tovallola. Valeu moltíssim i que ningú us digui el contrari.

Ana Paula Monzón

Que difícil és deixar de ser canalla!

Des de ben petita he volgut fer castells, però als meus pares no els feia gaire gràcia. Al maig del 2012 vaig anar a veure l'actuació de Nou Barris, on la meva mare va parlar amb l'Evita i em van dir si volia anar a provar-ho el dijous següent. Crec que des del primer moment ja sabia que m'acabaria quedant a la Colla. Recordo aquell dijous com si fos ahir. Vaig entrar per la porta del local i la Colla i en especial la canalla em van rebre amb un gran somriure.

Vaig començar fent de dosos, i la veritat és que se'm donava fatal, però mai em vaig donar per vençuda. Tot i així la Tècnica sempre va estar al meu costat donant-me

suport i apostant per mi; gràcies a això, l'any següent em vaig estrenar a la Vermeda en un 4 de 6 i el 2014 en un 4 de 8 a Begues. La temporada següent vaig baixar de pis, aquella posició i en especial aquella temporada van ser molt importants a nivell personal per a mi. Vaig passar de no fer quasi res a dosos a en una temporada descarregar castells de 9 i de "gamma extra".

Després de tants anys sent canalla la veritat és que se'm fa difícil deixar de ser-ho. Deixo enrere una etapa molt important per a mi, però me n'emporto molts bons records. Ara toca començar una altra etapa, en la qual estic segura que gaudiré molt. Vull donar les gràcies a tots els tècnics i a la canalla que han estat amb mi durant el meu pas per canalla, vull que sapigueu que he après molt de cadascun de vosaltres. Per una altra banda, m'agrada donar les gràcies a la Mery i a la Irene. A tu, Mery, per no haver deixat mai de confiar en mi i sobretot per fer-me créixer com a persona, he après molt de tu i ho segueixo fent. I a tu, Irene, per haver estat sempre al meu costat i donar-me consells, tant castellerament com personalment.

I per acabar, em dirigeixo a la canalla **gegan** que tenim: sense vosaltres res seria possible; sou molt grans, no ho oblideu mai.

Ainhoa Marimón

Us tinc al cor!

Vaig entrar a la colla amb 5 anys, quan vaig entrar al local jo era massa petita per adonar-me que m'anava a integrar en una gran família i que acabarien marcant una

Nascuda a la Colla

Soc una d'aquelles persones que ha nascut a la Colla i sempre ha tingut l'orgull vermell des de petita. Em va costar fer el pas però quan em vaig decidir vaig començar.

Vaig entrar "a lo gran" començant a fer una torre de 8, que era el castell més difícil que teníem en aquella època. Però quan realment vaig agafar el "carro gros" va ser quan després de nou anys tomàvem a intentar el 5 de 8, a l'actuació de Màrtirs del 2012, i el vam descarregar. Un altre fet que cal destacar en la meva vida com a castellera és l'aleta que vaig coronar a la inauguració dels Mundials de Natació el juliol del 2013 al Palau Sant Jordi, on vam descarregar un castell de 7 dins d'una piscina, essent l'única colla del món casteller que ho havia fet. Més tard, també a Màrtirs del 2013, ens tomem a trobar el 5 de 8, però aquest cop jo col·locada a la rengla, fent de dosos (cinc anys després

gran petjada en el meu cor. Pensar que porto deu anys com a canalla no té preu, ja que equival a totes les experiències que he viscut amb ells. Formar part d'aquesta família tan unida m'ha ensenyat a madurar, a no abandonar mai, encara que les coses estiguin perdudes, i a seguir lluitant; m'han ajudat en els meus pitjors moments i en els millors, i m'han donat consells fins i tot quan no calia... perquè així són ells, encara que no sigui el seu treball donen el 200% amb tothom i és increïble tot el que han fet per a mi. No puc estar més agraiada per tots els tècnics i tècniques que he tingut, per totes i tots els que han format part de canalla. Gràcies!

Deixar de ser canalla no significa que m'oblidaré de tot, sinó que aquesta etapa ha passat però que n'hi ha més, així que no us preocupeu.

Aroa Rué

vam portar el 5 de 9 amb folre a Clot, però va quedar en intent): aquí em vaig poder estrenar en tres castells diferents en dues posicions. Més endavant, el 2 de novembre del 2014 vam descarregar aquell primer "gamma extra" de la Colla: el 9 de 8.

Per finalitzar, m'agradaria destacar l'intent que al 2014 vam fer al Clot del 4 de 9 net, aquell castell que ens va costar tant però que, alhora, ens ha marcat en la història de la nostra colla.

Només em queda agrair-vos tot el que heu fet per mi, per fer-me superar la por, i confiar en aquella nena tímida a qui tant li va costar arrancar. Heu sabut treure el millor de mi, i és per això que us vull donar les gràcies.

Us desitjo a tota la canalla que continueu amb aquesta valentia i aquests somriures que ens regaleu a cada castell.

Judith Vegas

Orgullosa de ser canalla

Jo, per acomiadar-me com a canalla l'únic que puc fer és donar les gràcies, estic orgullosa d'haver format part d'aquesta gran i acollidora família, ja que és veritat que tots som un i això en aquesta colla es demostra cada dia. Ser canalla dels Castellers de Barcelona implica ser valent, no deixar de millorar mai i tenir força, equilibri, valor i seny. Gràcies perquè, a part d'ensenyar-me a fer castells, m'heu ensenyat a ser millor persona i només per això ja val la pena formar part de la família que feu en aquest ambient.

La Canalla diu...

Per què soc castellera de Barcelona?

Lucía Guzmán

Soc castellera per casualitat. El Nawy es va fixar en mi durant les festes de Sant Roc, quan pujaava a la cucanya. Aquell any vaig guanyar el primer premi de cucanya i ell em va proposar anar a provar de fer castells.

El dia 1 de setembre del 2016 vaig entrar per primera vegada al local dels Castellers de Barcelona. Vaig veure-hi molta gent, la primera persona que es va apropar a mi va ser la Marta Cabrero, em va presentar l'Emma i la Lluïsa, van ser molt simpàtiques i vaig estar-hi molt a gust.

Des de les meves primeres proves vaig pensar que aquest era el meu lloc

Vaig començar l'assaig fent poms i espalieres, i vaig poder fer la meva primera prova al pati. Des d'aquell dia vaig pensar que aquest era el meu lloc.

El dia que em van donar la camisa vaig ser molt feliç.

Vaig estrenar-me a la plaça la diada de Sarrià, va ser molt especial, estava molt nerviosa però sabia que ho podia fer. El 2017 vaig evolucionar molt, vaig fer el meu primer 4 de 8 i ben aviat a la diada de Màrtirs Street vaig fer el meu primer 4 de 9 amb folre, que va ser súper emocionant. Al descarregar-lo vaig plorar d'alegria, tots vam lluitar molt per aconseguir-ho.

Ara encara segueixo fent d'enxaneta, però aquesta temporada ja m'he estrenat de dosos i ja comencó a treballar dur per assolir aquesta nova posició. També treballo molt per ser una bona pilanera, ja que els pilars m'agraden molt.

Estic molt orgullosa de mi mateixa, per tot el que he aconseguit en tan poc temps, m'esforço molt per ser una bona castellera, i supero les meves pors davant dels grans castells.

Cada dia que passa em sento més part d'aquesta gran família, em sento molt a gust amb tota la canalla, hi he trobat molt bons amics.

Vull donar les gràcies a tota la Tècnica de Canalla i de Pilars per confiar en mi, i donar-me suport. Ssou gegants.

Mai deixaré de formar part d'aquesta gran família vermella.

Sí, som canalla! Sí, som valents! Sempre amunt!

Forn de pa
Cafeteria

Pastisseria
Catering

Concili de Trento, 77 T. 933 077 179
Bilbao, 206-208 T. 933 075 358
Villarroel, 193 T. 934 190 635
BARCELONA

Recordant l'1-O

Toni Mañané

Sembla que ha passat molt de temps i en canvi tan sols dotze mesos separen el setembre del 2017 amb el setembre del 2018.

Durant el passat any la Colla va haver de suspendre assajos, actuacions i activitats diverses. La situació política del país, amb constants mobilitzacions al carrer, va fer que al setembre i bona part de l'octubre gairebé no existís activitat castellera, o almenys activitat castellera normal.

Aquell 2017 es va iniciar amb manifestacions en defensa de conselleries i locals governamentals amenaçats per l'actuació dels cossos de seguretat de l'Estat. El referèndum de l'1 d'octubre era ben present per uns i altres.

Durant la jornada prèvia al referèndum la Colla va organitzar-se en diferents grups que van recórrer fins a dotze col·legis electorals del nostre districte, on els veïns van fer acampades cíviques per evitar que aquests fossin tancats i evitessin la votació prevista pel diumenge 1 d'octubre.

Aquells tallers a les escoles van ser importants per als tancats, ja que els donava força per continuar la seva acció, però també per a la Colla, que d'una manera ben clara es posicionava davant un dret com és el de decidir i ens donava presència real al barri.

Un any més tard, de nou la societat civil cridava a la mobilització, en aquest cas era per recordar el 1r aniversari de l'1 d'octubre i la repressió patida als col·legis electorals.

Seguint la crida feta per diferents entitats veïnals, el diumenge 30 de setembre un bon grup de caste-

Un any més tard recordem el referèndum de l'1 d'octubre i la repressió patida als col·legis electorals

llers ens donàvem cita a la plaça Valentí Almirall, on juntament amb altres entitats de cultura popular i cíviques faríem una marxa-cercavila fins a l'escola Els Horts, situada a la Rambla Prim, i que va ser una de les assaltades per la Policia Nacional.

La batucada s'alternava amb la música dels nostres grallers per tot el recorregut.

A l'alçada della Rambla de Guipúscoa i Fluvia vam fer una parada i vam aixecar dos pilars de 3 nets i un 3 de 4, construccions que van comptar amb la col·laboració d'un bon nombre de veïns a la pinya. Un cop arribats a l'escola Els Horts i inaugurada la placa recordatòria de la participació del centre escolar al referèndum, vam aixecar un pilar de 4.

A la tarda tocava una nova cita, aquest cop era a la Sagrera, just a la frontera amb el nostre districte, la plaça General Moragues. En aquest cas l'escola homenatjada era L'Estel, que també havia rebut la vista policial l'any anterior. Prop de 500 persones i els amics dels Diables del Clot ens accompanyaven al cercavila des de Meridiana fins a la plaça General Moragues. Després de la lectura del manifest i amb el suport de molts veïns vam aixecar dos pilars de 3 nets, un 4 de 4, un pilar de 4 i un de 3 per sota, aquestes dues construccions amb una pancarta amb el lema "vam votar, vam guanyar, som Repùblica", que van ser força aplaudides per la gent que omplia la plaça.

Pilar davant de l'escola Els Horts de Barcelona

**M.ª VICTÒRIA
GÓMEZ I TRAVESSET**

ADVOCADA

Passatge Puigmadrona, 4

08026 BARCELONA

Mòbil 650 430 304

e-mail: gomeztravesset@icab.cat

Conciliació familiar

Robert Saugar

—Pares, suposo que vindré a dinar, avui anem a prop i som dues colles...

—On és la meva camisa? I la bossa del casc? El meu mocador era dins...

—Què agafó per picar? Que avui actuem amb tres colles més i dinarem tard...

—On actuem avui? Quant hi ha de camí?

—Buff... m'he adormit... no arribo... actualitzo l'APP, que no hi aniré...

Totes aquestes preguntes i situacions, i més, les vivim a casa cada matí d'actuació, amb la il·lusió (o no) de fer allò que més ens agrada, fer castells, escampar la cultura per les places del nostre país. Però això tan idílic, potser no ho és tant.

El fet de pertànyer a una colla castellera implica, a més de la il·lusió d'estar involucrat en un projecte de cultura popular, un sacrifici, hores de dedicació, d'assaig, caps de setmana hipotecats a mirar el calendari per cada moviment familiar, obliga a tenir una tercera dimensió quant a la planificació del temps d'oci que ens deixa el nostre dia a dia, i que tampoc és gaire. Però tot això, tot aquest esforç i sacrifici, pren més o menys importància dependent de la situació de la família dins la Colla.

Segons la meva experiència, també des de la lògica i el sentit comú, i el que veig en el dia a dia assaig rere assaig i actuació rere actuació, es poden distingir diferents perfils de conciliació personal i familiar, o perquè s'entengui, diverses maneres de viure el fet casteller en una llar. Tot depèn de la teva situació personal, de si vius sol o sola, amb els pares, si convius en parella o en una estructura familiar nombrosa... si ja hi poses canalla pel mig tot es complica (però pobrets, no és culpa seva, tampoc...).

Els castells quan s'hi viu sol

Si no és la teva situació, millor no segueixis llegint, el fet de poder decidir quan, com i de quina manera fas castells, poder-se llevar, agafar la camisa (si vols) i sortir de casa sense cap explicació més, fins que te n'adonis que no has esmorzat, però que somrius quan saps que ho pots fer amb 'qui em trobi' al bar de la plaça, és un 'luxe'. No és ni millor ni pitjor que qualsevol altre perfil de convivència, però repeteixo, és un 'luxe'; i molt

llunyà (o inexistent) per a aquells que no l'hem viscut mai, que ja directament hem entrat a la Colla en una situació diferent.

Avui és diumenge, tots a plaça!

Hi ha situacions també molt ideals (des del punt de vista més casteller, és clar) en què en un arrosset de diumenge acabes parlant amb la família de manilles, quadratures, rondes de repetició, pilars..., fins que al telenotícies sents el resum de la Diada de ves a saber on i tothom calla, tothom escolta..., fins que arriben els esports i reprenem a taula les converses comentant els èxits o desencisos de les colles a la diada de torn, tot això just abans d'adonar-nos que la mare ha agafat el mòbil per buscar les fotos de l'actuació del matí, el pare s'ho mira al Twitter i els fills, bé, aquests sempre van a la seva...

Aquesta visió de com viure els castells de manera global a la família, no ens enganyem, ho fa fàcil, fa que si una reunió d'escala coincideix amb dia d'assaig sigui totalment justificable la delegació de vot, o si el nostre equip juga a la Champions el dia que s'ha d'estar al local s'assumeix que tocarà veure el resum al *Gol a gol*. Aquest tarannà el marca la passió de fer castells i es fa fàcil des del moment que aquesta mateixa passió l'accepten i assumeixen com a seva tots els membres de la teva família. No hi ha opció, si el diumenge hi ha actuació, hi ha actuació, petí qui petí, i tots contents a comentar-ho a l'arrosset...

I a tot arreu no es pot estar

Aquí ve grossa. De vegades, a dins la unitat familiar, el fet casteller no es viu de la mateixa manera, es fa difícil. Mentre una part el gaudeix, l'altra el pateix.

Tothom que llegeix aquestes línies ja sap el que és estar dins una colla d'una manera activa, implica assistència a tres assajos per setmana, a actuacions cada set o quinze dies, i si s'escau a actuacions de congrés, tallers en escoles i grups de treball a empreses, activitats socials, etc., i durant nou mesos. I una part de la família, amb la qual has de conviure, pot no acceptar aquestes regles, pot no entendre aquesta exigència de calendari, i si ho accepta, pot no entendre la implicació de l'altra part ("però si no te'n perds mai una", se sent de vegades); el que fa que la part més 'activa' hagi de fer mans i mànígues per a seguir la temporada d'una manera que afecti el mínim possible les dues parts, la convivència familiar i les activitats castelleres de la Colla.

Quant als assajos, tot i ser la part que més hores reclama, i potser degut a la coincidència intersetmanal, és la part més fàcil de conciliar, potser també per la vessant més planificada, és a dir, el fet que ja hi comptem que tots els dimarts, dijous i divendres hi hagi assaig, per tant, es pot arribar a interioritzar en el dia a dia d'una manera subtil, com el que va a treballar..., però, és clar, complint les mínimes exigències familiars, sense deixar una càrrega extra de feina a la part que es queda a casa. Els caps de setmana d'actuació ja és més complicat; en una coctelera on ja hem col·locat totes les diades castelleres haurem d'afegir-hi: festes d'aniversari d'amics, coneixuts i salutats, dinars familiars, escapades de cap de setmana o activitats extraescolars amb els companys de classe dels teus fills..., per posar-ne uns exemples ràpids. D'aquí hem d'extreure la planificació que el nostre dia a dia laboral ens deixa per a l'oci, però és clar, en una llar amb un 50% d'esperits castellers (tot i que a l'altre 50% ja per empatia se li encomana una mica d'aquest esperit) no pots tenir una prioritat única i exclusiva per a les activitats de la Colla, alguna cosa has de treure..., has de seleccionar diades que no coincideixin amb aniversaris imprescindibles, o que siguin molt seguides en el temps i que no cremin més del compte la convivència, o ser viu i, per contra, que siguin prou atractives com per poder realitzar una activitat paral·lela (un cap de setmana rural prop de la població on s'actua -tot i que et faci perdre l'assaig de divendres-, o un dinar en aquell restaurant que vau descobrir ves a saber quan; en aquest sentit, tot s'hi val).

I no tot són actuacions, també s'hi ha d'incloure totes aquelles activitats socials que el fet de pertà-

nyer a una colla castellera generen: tornejos esportius, dinars de germanor, activitats de canalla, jornades informatives, reunions de gestió (si es té la sort de pertànyer a alguna àrea de responsabilitat), assajos d'ajut a altres colles amigues..., en definitiva, activitats a tort i a dret, i com dèiem abans, per fer-ho encabir en un calendari unificat de la teva part de família que no és castellera, alguna cosa t'has de treure... i no és fàcil.

Pero els castells també són teixir unes relacions humanes de la manera que millor ens convingui, amb la prioritat que hi vulguem donar

Amb aquests tres exemples de conciliació familiar, molt radicals, si voleu, però dels quals trobem clars exemples en el dia a dia, vull arribar a una conclusió positiva, i és que cap d'ells són excusa per no ser-hi. Els castells no són només construc-

cions humanes, són hores de feina, sí, però són tracte personal entre els membres, són confiança entre els que venim poc o molt, són teixir unes relacions humanes de la manera que millor ens convingui, amb la prioritat que hi vulguem donar, i aquí està la gràcia, que ens hi podem afegir, de la manera que puguem i amb el temps que decidim dedicar-hi, sense rancúnia, sense exigències, però amb ganes de pertànyer-hi i oferir-los una estona, la que sigui, del nostre preuat temps personal.

ORTOPÈDIA CLOT

Centre dispensador d'articles ortopèdics
CatSalut
Nº de llicència sanitària FMO073CAT

SERVEI DE PODOLOGIA
ORTOPÈDIA ESTÀNDAR I A MIDA
LLOGUER DE PRODUCTES ORTOPÈDICS
AJUDES TÈCNIQUES
TALLER PROPI

Carrer del Clot, nº 82, 08018 Barcelona.
Metro Clot L1 i L2 i Renfe Clot-Aragó.
Tel.: 93 265 18 12 info@ortopediaclot.com
www.ortopediaclot.com

Han fet 25 anys...

Mireia Feliu, Lluís Bachs

Frederic Planas

i Joan Ramon Torrencassana “Tomàtic”

Formen part d'aquella formada de gent nova que a la meitat dels anys 90 va donar dinamisme a la Colla. I no parlem de qui més o menys se'ls ha anat veient de tant en tant. Parlem dels sobta no veure's un dimarts d'assaig -la Mireia, des que és mare ha hagut d'afluixar una mica-. Justament ella ja és de les primeres dones que entren a fer castells no necessàriament amb el "carmel" de pujar al tronc (recordem que les primeres dones se solien estrenar als pisos superiors).

El Lluís forma part d'una de les tres o quatre famílies castelleres més potents i assídues de la Colla.

I el "Tomàtic"? Només intenteu trobar algú que ja porti un parell de setmanes a la Colla i no sàpiga qui és.

Mireia Feliu

2 5 anys a la Colla! Quantes experiències viscudes! És més de mitja vida per a mi. Recordo quan hi vaig entrar. Tot just havia començat a estudiar Belles Arts, i al principi em dedicava a fer apunts ràpids dels castells en els assajos... A poc a poc, la canalla se m'apropava i em demanava que els fes retrats... Fins que va arribar un dia que estava rodejada de tanta criatura preguntant-me encuriosida que m'era impossible dibuixar res... haha... I és així que vaig decidir posar-me a fer castells directament. Al cap de poc ja estava fent de tap i després, de crossa. "Roser!, Mireia!", ens cridava en Toni Caus. "Hola, minicrossal!", feia broma el Litus. "Xata, estàs bé? Espera que em moc una mica..." "No, Josep Lluís, que desquadrem el castell!". Anys més tard, faria de crossa del seu fill Albert.

Quants noms em venen al cap... Eva, Manel, Silvia, Sergi, Toni, Sara, Jaume, Renedo, Lluís, Laia, Alfonso, Òscar, Roser, Oriol, Frank, Paco, Pirata, Fredi, Ubald, Mireia, David, Montse, Casanellas, Elena, Muntsa, Brió, Espa, Elvira, Penas, Àngels, Jaume Carles... i un llarguíssim etcètera. Quantes persones, quants amics hi han passat, han deixat el seu pòsit a la Colla i a mi mateixa, i n'han marxat. Alguns, ens hem retrobat, d'altres encara ens retrobem, i d'altres ja no... amics i companys... amors i desamors... I el meu company de vida: l'Àlvaro, i els dos petits cigronets que han vingut, l'Arnau i la Clara, a qui s'il·lumina la cara quan senten les gralles i els tabals, i veuen els castells enlairar-se.

1998: 4 de 9 amb folre, primer castell de 9 de la Colla!

2006: Torno a la Colla després de viure quatre anys als Estats Units. És com un començar de nou. Decideixo entrenar-me

per pujar al folre. La torre de 8 del Clot del 2007 fou la meva estrena a plaça. Abraçades i remullades!

2013: 4 de 9 amb folre al Clot. Fa 14 anys que no aconseguim aquest castell. Faig de crossa al folre de l'Edu París. Els assajos previs no l'havíem acabat de quadradar. Però l'hem de portar a plaça. I el fem! Carregat i descarregat! Èxit rotund! Ben quiet, ràpid i finet! No ens ho podem acabar de creure! Crets d'alegria col·lectiva.

2014: 3 de 9 amb folre a Vilafranca, Diada del Roser. Faig de crossa al folre del Jaume Montolio. Quina aventura de castell, quin ball de peus. Però no perdem els nervis. Exemple de capacitat de reacció i resistència.

Aquestes són les dates que més m'han marcat, però n'hi ha tantes que no acabaria mai... Durant tots aquests anys, sento que la Colla ha crescut, ha madurat, i jo amb ella. Hem après molt. D'aquell histerisme dels primers intents de castells de 9, a la capacitat de "patir en silenci" (gràcies, Fredi!). Aprendre a confiar, a resistir i a seguir endavant.

I és que, per a mi, hi ha dues qüestions que són bàsiques: ser castellers i ser colla. Les dues són inseparables i van de la mà. Una és la tècnica, l'esforç constant i el sacrifici per assolir les millors estructures. Fer castells. L'altra és ser família. Amb avinences i desavinenances. Il·lusions i frustracions. És l'aspecte social, el treball de la confiança mútua. Fer Colla. I les coses no funcionen quan oblidem una de les dues vessants. I només quan les dues han funcionat, hem aconseguit els millors castells. Perquè els castells són esforços compartits.

Són crits de felicitat extrema. Són plors per caigudes injustes. Són abraçades amb qui, potser, no hi has parlat mai ni hi parlaràs. Són mirades de complicitat. Són un bategar de cors. Són bromes per dissimular nervis. Són concentració. Són silencis plens de rumor. Són canalla valenta, molt valenta. Són confiança amb aquell amb qui t'acabes de discutir fa un moment. Són intensitat sense paraules. Són patiment. Són plors. Són finesa. Són compromís. Són esclats breus de felicitat.

Gràcies per regalar-me aquests anys, Colla.

Lluís Bachs

25 anys vivint els castells en vermell!

Queda lluny, aquell inici del mes de setembre del 1993, quan empès per les històries plenes d'èpica de castells descarregats, d'equilibris inimaginables, aletes impossibles, celebracions gloriooses i, naturalment, esmorzars pantagruèlics, vaig sentir la temptació d'entrar al local dels Castellers de Barcelona. Finalment el meu cunyat, el Josep Lluís Mateo, havia triomfat.

D'aleshores ençà, he tingut l'orgull de formar part d'aquesta gran família castellera, i he portat, amb el cap ben alt, la camisa vermella.

Un cop a plaça, he fet de tap, de crossa, de baix, fins i tot he participat en la Tècnica de

Pinyes i a la Junta; de fet tant és el que es fa, tothom hi té lloc, i ningú no fa cosa.

Acompanyat també de la meva germana Maria Creu i dels meus nebots Albert i Joan (que també enguany han complert 25 anys a la Colla), i més próximament en el temps de la Núria, també germana, hem compartit amb molts companys i companyes les emocions del món casteller.

El 2019 la Colla fa 50 anys, serà un any especial, i seguirem enlairant castells cap al cel, castells vermells a la ciutat de Barcelona.

Joan Ramon Torrescassana "Tomàtic"

Han estat 25 anys prou agradables i farcits d'emocions, algunes de molt bones i d'altres potser no tant, però de les quals avui no vull recordar-me. El fet de conèixer tantíssima gent és

molt positiu i d'això en guardo molt bons records i, per altra banda, la consecució d'algunes fites com la primera torre de 8, el primer castell de 9 o el primer gamma extra han estat experiències de les quals em recordo sovint i em fan emocionar-me una mica encara avui, tot i que ja han passat més de 20 o 30 anys.

Finalment voldria tenir un record per a **tots** els qui han format part d'aquesta la meva colla i ja no són entre nosaltres.

Empòrium
serveis gràfics

Ciudad Real, 6 local 1 baixos (Gràcia)
Fredi Planas: 93 219 54 55
frederic@emporiumgrafic.com

Fabricació de tot tipus de segells de goma

Passatemps

Robert Saugar

Sopa de lletres

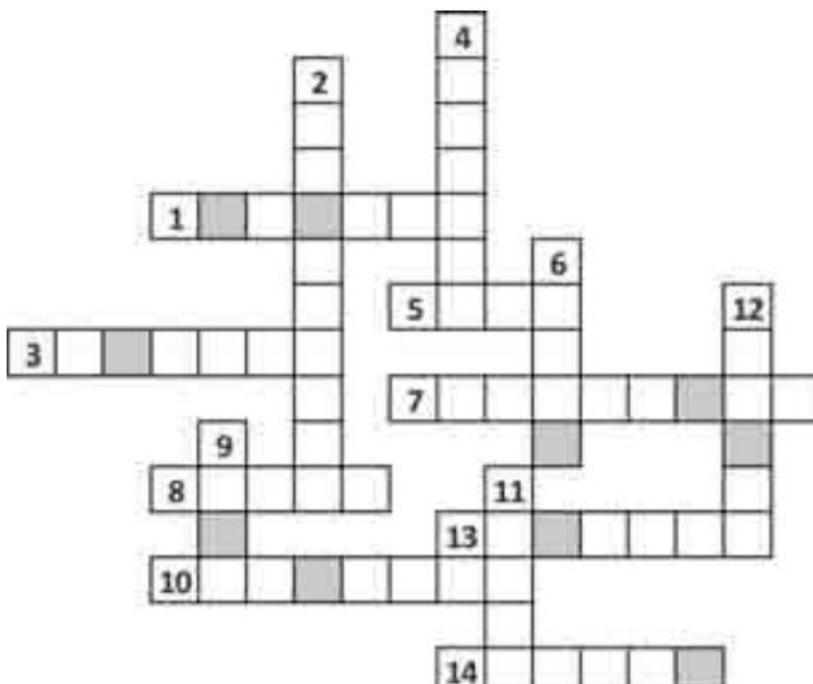
En aquest desgavell de lletres, trobem la denominació de 15 colles castelleres de Catalunya. Tu no?
Les has de buscar en vertical, horitzontal i en diagonal.

El mot amagat

Cal emplenar les 14 paraules encreuades amb les pistes oferides i així descobrir el mot amagat entre les lletres ombrejades.

Pistes :

- 1 Beguda que es pren en un toc.
- 2 Castellers "pagesos".
- 3 Fa prop de 200 anys, llibre que es llegia abans de bastir castells.
- 4 Causa de llegir un BOC mentre es condueix.
- 5 Petició preferida dels vents.
- 6 Km 1 casteller.
- 7 5 de 8.
- 8 Element de protecció.
- 9 Ho és de colla i de res.
- 10 La té un casteller.
- 11 En un castell, entre el cel i la terra.
- 12 Part de la gralla que es beuen molts castellers.
- 13 Primera noia que es veu a un castell.
- 14 Ho fa l'anxeneta.

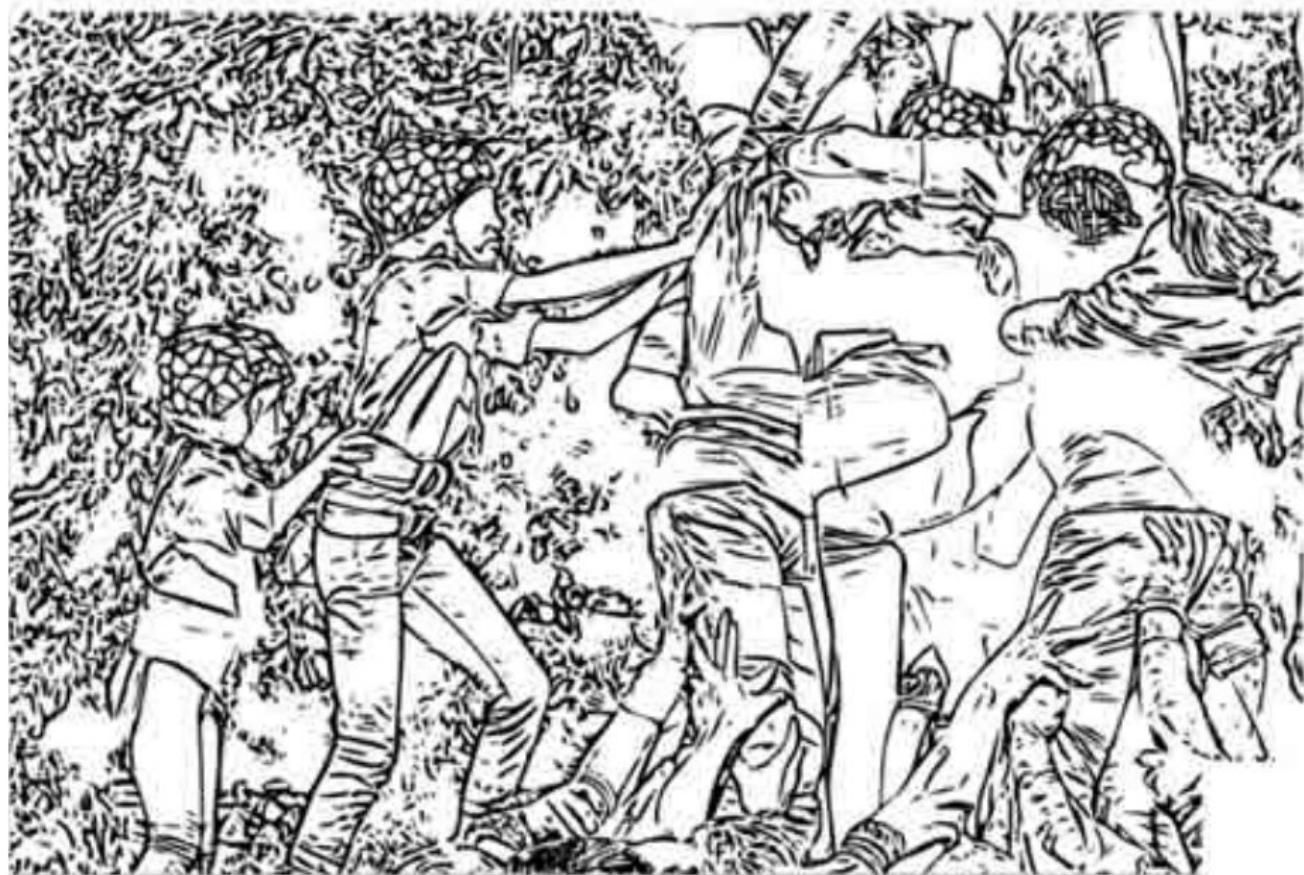
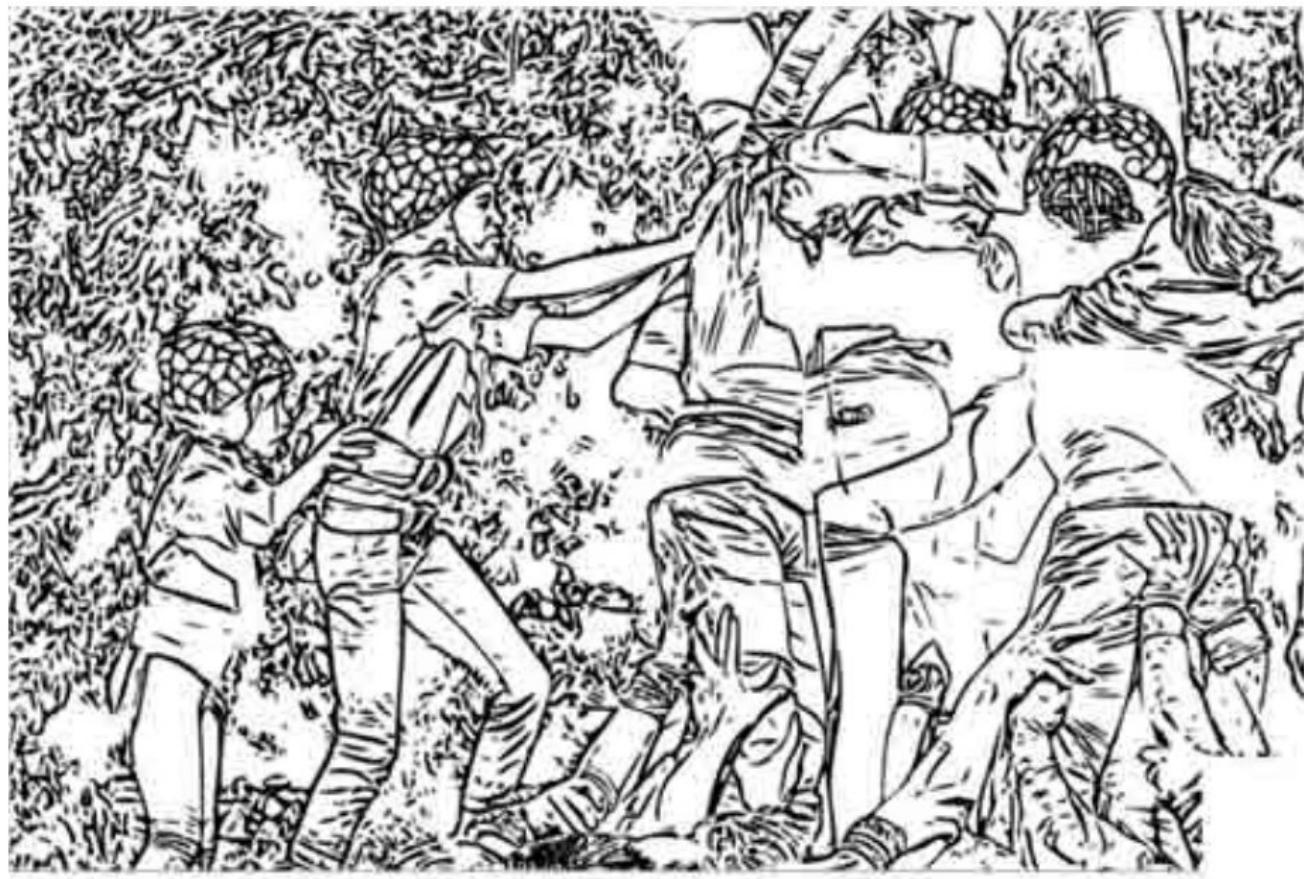

Mot amagat:

8 de juny:

Les vuit diferències

Troba les vuit diferències entre els dibuixos

Vine al mercat (del Clot), reina!

Xavier Martí

Hi va haver un moment històric molt breu, que es concreta en el darrer terç del segle XIX i començaments del XX, en què Barcelona i Catalunya van poder competir amb... els Estats Units! Les grans empreses de forjats de ferro, electricitat i aplicacions en el sector alimentari en van ser el motor. El 1855 s'havia fundat La Maquinista Terrestre i Marítima, que va actuar com a buc insígnia del ram i va participar en la construcció de la major part dels mercats barcelonins de l'època. El Modernisme va fer del ferro colat, amb una massiva utilització, una de les seves senyes constructives, com encara es pot veure en les columnes de fosa d'edificis industrials, de serveis o d'habitatges.

Per bé que el Mercat del Clot és un dels 46 que té la ciutat, és dels més antics i, arquitectònicament, dels més interessants. La seva construcció s'emmarca en el fort creixement de Barcelona durant el **segle XIX**, i la necessitat consegüent d'equipar els diferents barris i viles annexos amb edificis funcionals i adequats per acollir els mercats. Així doncs, i tot seguint les

tendències de Londres i París

(especialment de Les Halles), l'Ajuntament va decidir crear una xarxa de mercats que es caracteritzaven per unes estructures comunes: **esquelet metàl·lic i parets de maó vist**.

L'aleshores arquitecte municipal de Sant Martí de Provençals, Pere Falqués i Urpí, el va projectar el 1884 en els terrenys cedits per una família noble. Es tractava de fer un edifici cobert per la importància que al

Els mercats estan embellits amb filigranes pròpies del modernisme, farcides d'elements d'arts decoratives

llarg del segle havia anat adquirint el mercat a l'aire lliure: no només s'hi aplegaven els pagesos del poble sinó que n'hi anaven de pobles propers com Ripollet, Montcada o Mollet.

Un arquitecte "de renom" per a un mercat

L'actual mercat es va inaugurar el 1889, any que també s'inaugurà un "germà bessó" al Poblenou, l'altre nucli important del municipi en aquells moments, igualment obra de Falqués. Del mateix arquitecte és el Mercat de Sants, iniciat el 1892 i inaugurat el 1913, o els fanals del Passeig Lluís Companys o els del Passeig de Gràcia. Prèviament havia construït la Casa de la Vila, actual seu del Districte. També va projectar edificis tan emblemàtics com l'actual seu del Districte de l'Eixample (Aragó

311), la seu central de Catalana d'Electricitat (Vilanova, 12), la casa Bonaventura Ferrer (Pg. de Gràcia, 113) o els monuments a Rius i Taulet (final del Pg. de Lluís Companys) i Serafí Pitarrà (La Rambla), entre d'altres construccions.

El Mercat del Clot és de planta rectangular, amb coberta a dues vessants. L'estrucció és metàl·lica formada per tres naus a base d'encavallades amb elements decoratius de pedra. Les façanes són d'obra vista amb grans finestrals i a les dues principals s'hi troben elements decoratius de ceràmica. Els mercats estan embellits amb filigranes arquitectòniques pròpies del Modernisme, farcides d'elements d'arts decoratives. Entre els que s'han conservat figuren escuts, arcs, merlets o mosaics. L'edifici ha comptat amb tres reformes: 1964, 1969 i 1994-1995, que va suposar una autèntica remodelació. L'edifici, que compta amb dues plantes subterrànies, té una superfície construïda de més de 2.500 m², gairebé un miler de superfície comercial i una quarantena de parades.

En altres temps, el Mercat del Clot s'havia convertit en un veritable centre de proveïment, fins el punt que molta gent s'hi acostava en tren per abastir-se. En aquest sentit, Ildefons Cerdà havia imaginat una ciutat igualitària, amb serveis per a tothom. Va pensar en tres mercats que la proveïssin en el

En els darrers anys, el Mercat del Clot és escenari d'una de les nostres actuacions de primers de setembre

seu conjunt. És per això que els de Santa Caterina, Sant Antoni i la Boqueria en van projectar amb les mides espectaculars que tenen. I sense oblidar el del Born.

Una xarxa de mercats... modernistes

El primer mercat cobert de Barcelona va ser el de Santa Caterina, el 1848. Qui fou alcalde de la ciutat en quatre períodes diferents entre 1872 i 1889, Francesc de Paula Rius i Taulet, i impulsor de l'Exposició Universal del 1888, va permetre la cobertura de bona part dels mercats existents fins aleshores, que ocupaven places descobertes. Així, Sant Antoni (1882), la Barceloneta (1884), la Concepció i Hostafrancs (1888), els del Clot i el Poblenou (el 1889, com s'ha dit), i el Central de Gràcia-Abaceria (1892). La històrica Boqueria, d'origen medieval, ja citada en documents l'any 1217, es va cobrir amb una nova estructura el 1904.

Precisament Rius i Taulet va ser el responsable de l'expansió i modernització de Barcelona. Advocat en exercici, amb la Revolució de Setembre de 1868 va ser escollit regidor i tinent d'alcalde. Les seves etapes com a alcalde van ser: febrer 1872-febrer 1873; gener-desembre 1874; març 1881-febrer 1884 i desembre 1885-setembre 1889.

Entre altres obres, va urbanitzar el Parc de la Ciutadella, el Pg. de Colom i l'actual Moll de la Fusta, va construir el mercat del Born, va aixecar el Gran Hotel Internacional (per capacitat per a 2.000 persones, es va construir en 66 dies) i el Palau de les Belles Arts per a l'Exposició Universal, o va inaugurar les "Golondrines". Va urbanitzar la Gran Via, la plaça de Letamendi o la de Tetuan, va construir el cementiri de Montjuïc i va crear la Banda Municipal. Tot i que va ser diputat, per ser alcalde de la capital catalana refusà ser fiscal del Consell d'Estat, senador o... alcalde de Madrid, en uns moments en què aquell ajuntament estava molt desprestigiat. També va ser qui va instituir les Festes de la Mercè.

El govern liberal de Godoy va impulsar la desamortització de Mendizábal, de 1837, que va significar la sortida al mercat immobiliari de bona part dels béns immobles de l'Església. A Barcelona, entre d'altres, van ser afectats els convents de Sant Josep i de Santa Caterina. En enderrocar-los, van donar lloc als mercats. En l'actual de Santa Caterina es poden veure els fonaments del claustre i del convent en el qual, al segle XIII, es va reunir el Consell de Cent, embrío del futur govern barceloní. En un altre moment, havia estat la seu de la Inquisició... Els mercats: una porció de passat per un

Solucions als passatemps

Les 15 colles

- Sabatellts
- Cargolíms
- Minyons
- Micaco
- Marecs
- Gausacs
- Xicots
- Margeners
- Bonhots
- Verds
- Vella
- Bandarres
- Potablaiva
- Matossers
- Encaixants

Caminades castelleres

De Vilanova a Sitges arran de mar

Frederic Planas

Si ens agraden els camins de ronda, no ens cal anar a la Costa Brava per gaudir-ne d'un. De Vilanova a Sitges en trobem un de molt bonic i –sorprendentment– no gaire concorregut. Segurament no té l'espectacularitat d'altres de l'Empordà però no ens faltarà el rocam i petites cales.

Als qui dubten sobre la seva capacitat d'orientació, aquesta és, sens dubte, l'excursió més fàcil amb què es poden trobar: només s'ha de seguir un camí, ratiónablement indicat, que segueix tota la costa arran de mar.

Per anar-hi sempre és aconsellable evitar els mesos de calor (Festa Major) però si ho fem a primera hora, com que és un trajecte curt, haurem acabat abans que el sol escalfi molt. Si a sobre matinem molt, tindrem garantida una sortida de sol sublim. Si, pel contrari, hi anem després de dinar, ens queda el recurs d'anar-nos remullant a les diferents cales. Tot i així, si escollim per San Jordi o la diada de Bordegassos al novembre, ens garantirem més solitud.

00.00 h Sortirem de l'estació de tren de Vilanova, creuant per sota les vies en direcció a mar.

00.10 h Seguint la costa en direcció N, arribem al far de Sant Cristòfol i el Museu del Mar de Vilanova.

00.20 h Ja veiem marques del GR-92. Deixem a l'esquerra el pont que creua les vies (no ho farem mai) i seguirem sempre amb el mar a la dreta i les vies a l'esquerra. Hi ha algun tram en què passarem molt encaixonats. Atenció al tren doncs passen molt sovint.

00.25 h Punta Llarga. Petita elevació amb bona

vista. Pal de senyalització. Escollim el sender més proper a l'aigua.

00.25 h Tram molt proper a la via del tren i sense tangues. Vigileu.

00.45 h Punta Grossa. Nova elevació amb bona vista. Pal de senyalització. Seguim recte.

00.55 h Si hi anem a l'estiu, passem per una cala que segons indica un cartell és la cala gai més antiga del món (des de 1930, entenem que salvant el període de la Dictadura).

01.10 h Punta de les Coves. Des d'aquí ja veiem Sitges.

01.20 h Caminem entre el camp de golf i el mar.

01.30 h Comencem el llarg passeig marítim de Sitges. Al fons veiem l'Església.

02.00 h Centre de Sitges. L'estació de tren queda a l'interior, allunyada de la platja.

FITXA TÈCNICA

Distância: uns 9 km

Desnivell: pràcticament planer exceptuant el pas per les diferents puntes on ens tocarà remuntar potser una cinquantena de metres cada vegada.

Horari: dues hores sense comptar les aturades. Dona temps fer en sentit invers abans de l'actuació.

Dificultat: fàcil. Atenció al caminar pel costat de la via del tren perquè hi ha trams sense tancar.

Orientació: molt fàcil. En tot moment estarem entre la via del tren i el mar. I si no fos prou, forma part del GR-92 que segueix la costa des d'Alcanar

Aigua: No en trobarem en tot el recorregut un cop sortim del casc urbà.
Transport: canvi de Rodalies RENFE amb una alta freqüència de pas. Es

Cartografia: Institut Geogràfic de Catalunya, comarca Garraf. Escala: 1:25.000.